

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDÄN

UR
INNEHÅLLET:

NORSKA KRONPRINSPARETS
NYA HEM
i ord och bild

VACKRA BARN
OCH FULA GUBBAR
av Einar Nerman

MARTHOR I ÅBO

ÖNSKA DAMERNA
ÅRSRINGAR?

TITTOW,
FOTO

EN
HERRGÅRDSSÄGEN
på SKANSENS FRILUETS-
TEATER

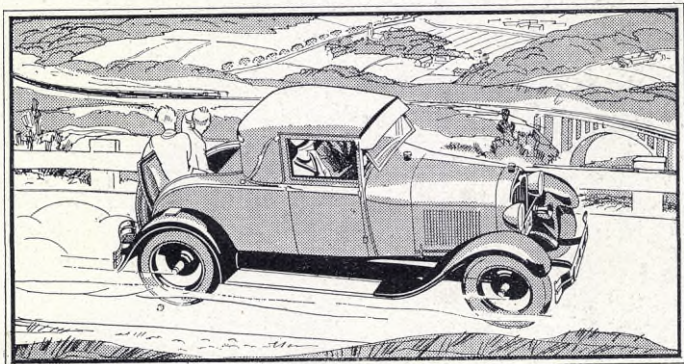
Njut av Sveriges storslagna natur i den nya **FORD**

Nu är våren här med vackra, soliga dagar. Hur härligt att då i sin egen vagn själv få bestämma tid och väg och skåda de natursköna platser vårt land är så rikt på. Men för att färden skall bli till en minnesvärd upplevelse, kräves en vagn, som fyller alla krav på komfort och driftsäkerhet.

I de trevliga öppna Fordvagnarna – Phaeton och Roadster – bli även långfärderna en vila och njutning. Det är förvånansvärt gott om plats i dessa vagnar. Man kommer vederkvickt och utvilad till resans mål, ty även på ojämna vägar glider den nya Fordvagnen fram mjukt och smidigt tack vare hydrauliska Houdaillestötdämpare och mjuka, breda fjädrar. De öppna Fordvagnarna äro just vagnar för glada ungdomar, för människor, som älska snabbhet och styrka. Vagnen lyder förarens minsta vink – kvickt susar den förbi framförvarande vagnar och de brantaste backar forceras lekande lätt.

Men det är ingen otämjd styrka i den 40 hästar starka motorn. När Ni vill, kan Ni stanna vagnen snabbt och ljudlöst endast genom en obetydlig tryckning på bromspedalen. Det smidigt arbetande sexbromssystemet skänker trygghet och säkerhet

Pris:

Tudor Sedan kr. 3.350, Fordor Sedan kr. 3.750, Roadster kr. 2.750, Special Kupé kr. 3.350, Sport Kupé kr. 3.575, Standard Kupé kr. 3.575, Phaeton kr. 2.800. Alla priser gälla f. o. b. Stockholm, Göteborg och Malmö.

liksom den splittersäkra vindrutan av Triplexglas.

Och när vädret plötsligt slår om, kan suffletten fällas upp i en handvändning, sidostyckena skydda så väl mot vädrets nycker, att man tror sig åka i en täckt vagn. Se hur trivsam och komfortabel hela interiören är. Golvet är täckt av en tjock matta, dynorna äro klädda med spanskt konstläder. Rostfria, förnicklade beslag, blänkande metall, svepande sportmässiga linjer, smakfulla färger.

Se och provkör någon av dessa vagnar, skapade för sport och långfärder. Det är en upplevelse. Man förstår vilket nöje det skall vara att äga en sådan vagn – så snabb, stark, smidig och säker.

Den nya Fordvagnens kraftiga motor och relativt ringa vikt göra den till en "backtagare" som ingen annan vagn. Vittnesbörd därom givas dagligen – i vanlig körning och i krävande tävlingar. I K. A. K:s 100-milslopp kördes 3 Fordvagnar på idealtid och utan minsta mankemang. Det vittnar om en prestationsförmåga, värdig vagnar i många gånger högre pris. –

– Nyligen företogs med en Ford en bestigning av Ben Nevis, Storbritanniens högsta berg, 1403 m. över havet. Endast en gång förut har det lyckats någon att i bil bestiga toppen. Det var med en Fordvagn av T-modellen och uppstigningen, som då tog 3 dagar i anspråk gick nu på 1 dag. –

FORD

K R Ö N I K A

OM FRIHETSLANDET OCH OM ÖNSKVÄRDA INBESPARINGAR

PÅ MÅNGA HÅLL I SVERIGE KAN man verkligen tala om tråkigheten på landsbygden. För nog äro de trakter tråkiga, där ingen ungdom finns! Knappt medelålders folk. Bara gamlingar.

Jag tänker på ett ställe uppe i nordvästra Värmland. Den ena gården efter den andra har "Bolaget" köpt; husen äro rivna, skogen kryper sakta men säkert in över åkrar och ängar.

Gårdarnas namn finns kvar; där låg Kukula, där Mimak, säga de gamla. Men husen och folket är borta. De unga äro i Amerika, de gamla, som sålde gården, därför att de icke ensamma rådde med jorden, sitta någonstans i någon stad eller något stationsområde och lära sig att till och med en ganska stor slant inte räcker långt, när den skall räcka till allt.

Uppe i den skogsbygd jag tänker på, finns en enda självägande bonde kvar. Bonden är förresten en gumma. En gammal änka. Folket förövrigt är "bolagstorp".

Och traktens barn, barnen till de bönder som haft vackra gårdar däruppe, är allihop i Amerika. Granna fotografier är allt som finns kvar av dem. Det är obegripligt så fina de blivit däröver. I det fria landet i väster, där allt, det kan man se på fotografierna, är så mycket bättre än hemma.

Det fria landet var det ja.

För ögonblicket pågår en process i Förenta Staterna. En ganska anmärkningsvärd process, åtminstone sedd med gamla europeiska konservativa ögon. Knappast, tror jag, möjlig annat än i U. S. A.

Det är alltså en dam, femtiotvå år gammal och mormor, som dömts, i Brooklyn, att böta 300 dollars för att hon begagnat sig av posten för spridandet av pornografisk litteratur.

Tänk så'n mormor! Ungdomen rasar verkligen nu för tiden.

Den obscena skriften, som Mrs Benett — damen heter så — tagit sig det oräddet för att skicka med posten, är skriven av henne själv. Den har varit tryckt i *The Medical Review of Reviews* och är en handledning för ungdomen i sexuella frågor. Mrs Benett har från början skrivit den med tanke på sina egna gossar.

Allmänna åklagaren slutade sina anklagelser med: om jag kan stå hindrande mellan denna kvinna och landets barn, har jag icke levat förgäves.

Det är likgiltigt, fortsatte han, vilka motiv författarinnan haft, *barnen äro heliga*. Denna kvinna försöker dra dem i smutsen!

Domare och jury var av samma åsikt: Mrs Benett blev dömd till höga böter.

Men Mrs Benett nekar att betala några böter, och förbjuder andra att betala för henne, så nu återstår att skicka henne i fängelse.

Medicinska auktoriteter vitsorda att hennes bok är enkel och klar och finkänslig, fast rak på sak och utan floskler. Tidningarna fråga sig, icke utan skäl, om den bedrövliga domen är en enstaka företeelse eller ett utslag för amerikanska myndigheters mentalitet. Om alltjämt förhållandet mellan man och kvinna

betraktas som något suspect, som något mera av djävulen än av gudi. Något som anses så olämpligt att de "heliga" barnen måste skyddas från att veta något om det.

På en teckning i en Washington-tidning ser man en kvinna med en tidning med jätterubriken: "Moder dömd till böter för att hon undervisat sina söner om livets uppkomst", och i andra hörnet av teckningen en massa barn, som gapskrattar åt historier, som en äldre pojke flinande berättar för dem. Till ytter mera visso står det en avskrädestunna bredvid barnen. Tidningen kommenterar: Amerikanska domare föredra att barnen hämta sin kunskap ur soptunnorna.

*

Nordiska museet har det besvärligt. Orsakerna äro först och främst att inkomsterna från Skansen, vilka museet äro i hög grad beroende av, sjunka. Det är svår konkurrens med Djurgårdens nöjesetablissemang.

Man tänker sig ett lotteri. Kulturhistoriska föreningen för södra Sverige har i liknande läge beviljats lotteri upprepade gånger.

Vi ska hoppas att Nordiska museet får sitt lotteri. Och att Skansen får uppleva en ny vår.

Bland de utgifter, som Skansen oundgängligen betingar, nämner professor Lindblom 30,000 kr. för omgruppering av djurbeståndet. (Och 45,000 kr. för cementering av Skansens tre fågeldammar.)

De trettiotusen komma väl alltså till största delen på vilddjurens konto. Vore det inte bättre, trettiotusen gånger bättre, att först som sist slopa alla vilda djur däruppe?

Av Skansens ledning, men aldrig av någon annan, har jag hört påstås, att de vilda djuren dra folk. *Att de vilda djuren skrämja bort folk*, tycks däremot ledningen inte alls tro.

Skansens publik är icke nöjesfältens. Skansen kurtiserar i längden förgäves den publiken. Det är de medelålders, de gamla som älska sitt Skansen. De och barnen.

Men de flesta gamla äro djurvänner, och djurvänner vantrivas bland djurburur. Återstår barnen.

Är det vargar, är det rävar, är det örnar, lodjur, som roa barnen, och som de vilja klappa? Nej, det är getter och får, små hästar, kossor och kalvar. Barn kan stirra på dystra djur, som traska runt, runt i dystra fångelser, men icke glädas de åt dem!

Om allt vad djuren, de vilda djuren, kosta Skansen, vägdes på en våg (glöm inte förlusten av en stor del människors sympati!) och vad de inbringa Skansen vägdes på en annan våg, är jag alldeles övertygad om, att det skulle visa sig, att de vilda djuren stå Skansen för dyrt.

Det kan väl inte bero på en slump, att inga av alla de människor jag känner, vill frekventera Skansen, trivas på Skansen, så länge djurburarna finnas kvar?

Hazelius' arrangemang? Men, snälla ni, fanns Riksmuseet på Hazelius' tid? Fanns filmen? Filmer så underbara, att vi tycka oss leva med i de vildaste djurs liv. Se dem i deras miljö. Med och utan rytande.

Filmen har fört oss till Afrika, vi ha sett elefanterna gå att dricka i morgonstunden, vi ha sett lejon och tigrar. Vi ha varit vid Nordpolen och sett isbjörnarna traska omkring på de eviga isarna, vi ha sett sjölejon tumla i havet. Vi ha varit i Indien och sett de heliga korna, vi ha varit i örnens bo och i havsens djup. Sannerligen, om vi längre behöva hämta vår kunskap om vilda djur från fångna ruggiga exemplar!

Skansen har förlorat, eller håller på att förlora, kontakten med nutiden. Det är *en levande ande* som behövs, Hazelius' *ande*, inte ett envist fasthållande vid de former, som blev ett uttryck för hans ande och vilka med nödvändighet måste vara barn av sin tid.

*

Det är skönt när man känner sin begränsning! När man vet sitt "hitintill och icke vidare".

Mitt förnuft står absolut still, så snart det gäller politik. (För all del, det kan tackla av betänkligt inför många av livets företeelser, men aldrig slår det så till den grad back som när det är fråga om den högre politiken.)

Som nu. Regeringens gående eller blivande.

Det är inte det, att jag inte försökt bilda mig en åsikt. Jag har försökt alldeles infernaliskt. Läst alla upptänkliga tidningar. Vad har jag lärt mig? Att alla partier (utom tidningens) äro ena snygga tillställningar. Bundna av eller ledda av de mest bedrövliga motiv. Kreugerfinansens och Ekmanspressens och Jordbrukarbankens och diverse privatpersoners privata affärer, det är vad jag läser om. Dummare och dummare blir jag.

En sak är jag säker på: Moder Svea, staccars människa, begriper heller inte ett muck!

En glad kung, som på Svenska Flaggans dag och sin namnsdag hurrar för fosterlandet.

Vagabonde

Både kameran och filmen bör vara av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar, framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

MARTHORNA I ÅBO

NORDENS HUSMÖDRAR TRÄFFAS OCH DISKUTERA SITT YRKE

ÅBO ÄR AKTUELLT JUST NU. NÄR detta läses, firar staden under högtidliga former 700-årsfest och kort förut hade Marthaföreningen i Åbo med omnejd inbjudit Nordens husmodersföreningar till möte.

Staden vid den slingrande ån har visat så mycket framåtanda och livskraft att "bättre det som fordom brast", att den nog med stolthet kan bjuda främmande och visa sina skatter. Där är inte bara domkyrkan och slottet med gamla ärofulla eller vemodiga minnen från svensktiden, utan hela det nya, starkt kulturbetonade Åbo. Man vore frestad att kalla Åbo donatorens stad. Åbo universitet som grundades av svenskarna 1640, hade efter den ödeläggande branden 1827 flyttats till Helsingfors på kejserlig befallning. Tanken att återupprätta det gamla universitetet med sina stolta traditioner levde länge och fick slutligen genom enskilt initiativ verklighet. Vid sidan av det svenska universitetet har nu nyligen också på privat väg upprättats ett finskt. Det finns många andra uttryck för det starka kulturintresset och viljan att se det praktiskt förverkligat. Teatern är ett. Marthaföreningarna ett annat.

Marthorna kunna i år fira 30-årsjubileum och Åbo-lands Marthaförbund är ett av de livaktigaste och bäst organiserade i hela Finland.

För trettio år sen, en vårdag, kom Lucina Hagman till Åbo med en hälsning från Helsingfors till Åbos kvinnor. Hon började sitt tal på det möte, som sammankallats, på följande sätt: — Då jag kom hit med tåget och såg ljusen glimma i de många hemmen här i Åbo, tänkte jag: Äro dessa hem lyckliga, eller kan jag måhända genom mitt besök här tillföra dem något, som kunde höja hemmen och bringa dem lycka?

Dessa ord blevo som en signal för Åbo att bilda en sektion av den kvinnoförening, som nu är bekant långt utom Finlands gränser, Marthaföreningen. Dess organisation som riksförbund för Finlands husmödrar torde vara känt av de flesta svenskor. Men kanske behövs det en liten repetition i kunskapen. Marthaföreningarna med sina vittutgrenade rötter över hela landet har ett vidare och i viss mån olikartat verksamhetsfält än våra husmodersföreningar.

Ända från början ha Marthorna liksom också våra husmodersföreningar samlat alla samhällsklasser inom sina ramar. I början var det ideella och väckande sammankomster med sång, musik, högläsning och små tal. Men

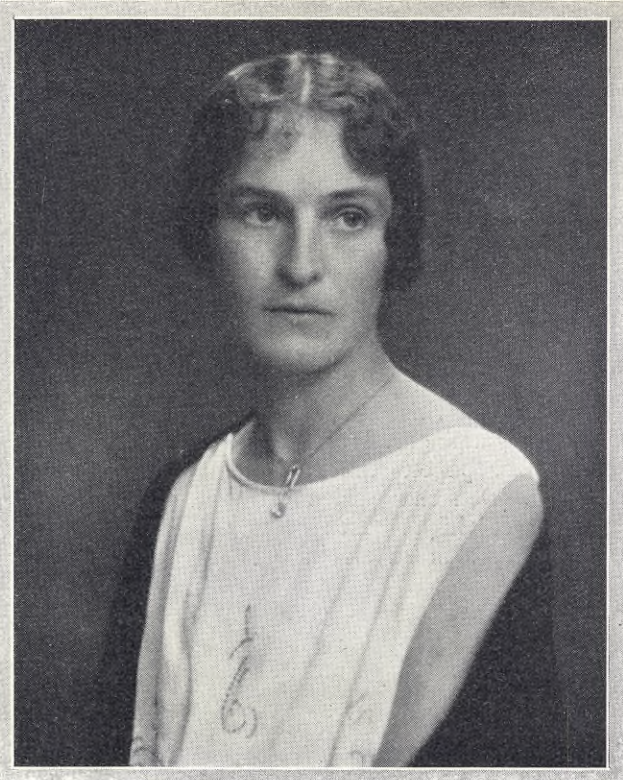
I jubileumsstaden Åbo ha i dessa dagar Nordens husmödrar träffats för att diskutera sina angelägenheter. Vilka dessa äro och hur de svenska husmödrarnas intressen skola främjas, utvecklas närmare i ett samtal med fru Eleonor Lilliehöök, den sympatiska nya ordf. i Sveriges Husmodersföreningars riksförbund och dess representant vid Åbo-mötet.

snart insågo de ledande, att det praktiska arbetet i hemmet fordrade uppmärksamhet. Det vann inte någon genklang först. Medlemmarna ville liksom komma bort ifrån sin dagliga gärning och röra sig i högre rymder än vardagens. Först så småningom finge de upp ögonen för det ideella i sitt eget levnadskall och nu kommo frågor om barnavård och hemvård upp till diskussion.

Åbo Marthor sökte länge efter en hemindustri, som skulle ge både föreningen och dess medlemmar en välbehörlig extrainkomst. Så kommo Marthadockorna till. Det första året av den inhemska dockindustriens tillvaro hade man en omsättning på 2500 Fmk, det var 1908, nu är omsättningen uppe i 1¼ miljon Fmk och dockorna internationellt berömda.

Till Marthadagarna i Åbo hade Sveriges Husmodersföreningars Riksförbund skickat sin ordf. fru Eleonor Lilliehöök. Fru Lilliehöök har hållit föredrag över ämnet: Hemmets kvinna förr och nu. Ett rikt ämne, men fru Lilliehöök är så att säga specialist på det. I sitt arbete för husmödrarna som deras representant kommer hon ständigt i beröring med den typ kvinna hon skildrade i Åbo. Både med hemmets kvinna av den gamla stammen och med den nya, som håller på att söka finna sig tillrätta.

Det är nu ett år, som fru Lilliehöök lett Husmodersförbundets öden. Hon berättar vid ett möte med Idun hur hon som maka till chefen för Gottlands artilleri och bosatt i Visby, alltid önskade, att hon skulle komma i beröring med andra än just sin egen krets. En vinterkväll tog hon så Gud i hågen och gick till stadens husmodersförenings möte. Där voro de alla, kvinnorna ur olika samhällslager. Ty sådana äro husmodersföreningarna överallt ute i landet, de ha plats för alla. Och om det är några, som hållit sig tillbaka hittills, så är det den intellektuellt betonade självförsörjande och hus-

Fru Eleonor Lilliehöök.

modern, som måste sköta två yrken, sitt arbete utomhus och sitt hem.

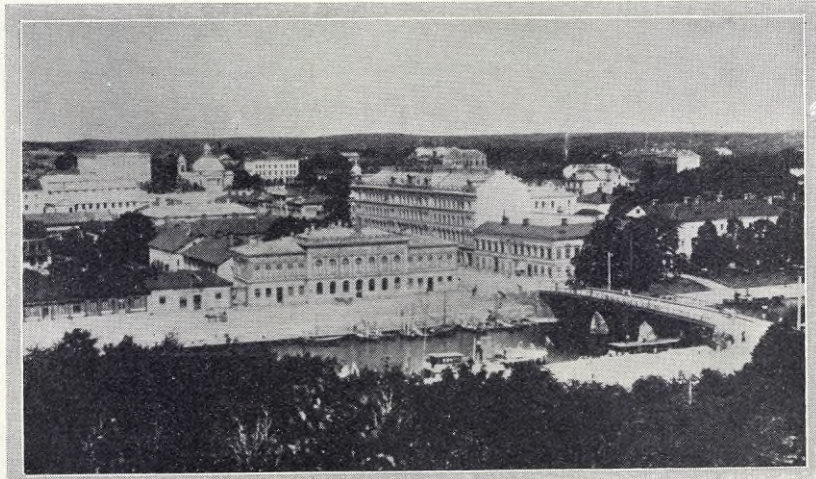
— Vi skulle behöva de intellektuella kvinnorna och de unga kvinnorna med oss i mycket större utsträckning, säger fru Lilliehöök. Vår strävan går ut på att husmodern skall nå yrkeskvinnans ställning och utbildning. Är inte det något, som borde intressera alla kvinnor? Att vara maka och mor är ett kall, att vara husmor ett yrke. Husligheten måste bli ansedd och upphöjd till yrke, och det är den ännu inte.

Husmödrarna borde lära mycket som de ännu inte fått upp ögonen för, fortsätter fru Lilliehöök, näringsfysiologi, byggnadsfrågor, heminredning efter rationella grunder, samhällskunskap för att nämna det viktigaste.

Man talar så mycket om hemhushållning och statshushållning och om hemmens kvinna, som skulle överföra sin erfarenhet från hemmet, som skulle vara ett hem i smått till det stora hemmet staten. Ja, om det kommer verkligt kunniga kvinnor i våra hem, då ha de också något att ge. Men det finns bara ett ytterst litet fåtal kvinnor, som ha någon verklig erfarenhet att komma med. De flesta sakna samhällskunskap. De ha heller ingen förärvsvana, så att de kunna lägga fram sina synpunkter och även i rent praktiska ting behövs mycken upplysning. Vi ha börjat så smått, säger fru Lilliehöök, vi söka inte lösa några stora problem till att börja med, vi nöja oss med att taga fatt på de uppgifter, som livet självt förser oss med.

Slottet i Åbo.

Utsikt över Åbo.

SVENSKAN PÅ DEN LYCKLIGA ÖN

HUR MAN LEVER OCH BOR PÅ ETT TEPLANTAGE

Fru Greta van Arkel.

JAVA KALLAS INTE BARA ORIENS trädgård utan också den lyckliga ön, där det är gott att bygga och bo. Den är i hög grad omväxlande till sin natur med en underbar pittoresk skönhet i yppig tropisk rikedom. Bland de européer, som bostatt sig på Java befinner sig en del av våra egna landsmän. En svenska, systerdotter till Frithiof Hellberg, Iduns grundläggare, är gift med chefen för ett stort tekompani och plantage, holländaren herr van Arkel. Plantaget är beläget framför staden Bandoeng, som är känd för sitt friska hälsosamma klimat, beroende på dess läge 2,500 fot över havet. Då värmen på låglandet blir alltför tryckande reser man dit upp för att andas en friskare, mer stärkande luft.

Då fru van Arkel hört, att jag vistades nära Bandoeng, skrev hon och inbjöd mig vänligt att göra henne ett besök, en inbjudan, som jag ej kunde annat än tacksamt mottaga, ehuru jag hade ont om tid.

Herr och fru van Arkel välkomnade mig vid Bandoengs station, och därifrån foro vi omedelbart i automobil till deras hem Sinumbra teplantage. Vägen dit går i ständigt stigande. Man far genom byar, där de mörkhyade infödingarna gå omkring i pittoreska dräkter, förbi ljusgröna risfält, anlagda i terrasser för bevattningens skull. Och genom skogar av teak och palmer. Ibland höres då av brusande forsar. Höga kullar, klädda med de mörkgröna sammets-

Författarinnan Fia Öhman har på sin stora jordenrundresa nyligen även gjort besök på Java, där hon fann ett vackert hem med svensk värdinna.

lika tebuskarna, bli synliga ju högre upp man kommer... och då vi efter två timmar äro framme vid det svenska hemmet Sinumbra, blickar man ut över blånande höjder och djupa dalar. Jag blev stående i stum hänförelse...

Fru Greta Arkel är en äkta svensk typ, de blå ögonen, det ljusa håret, det käcka i uttryck och rörelser, allt gör att man känner det svenska kynnet, och detta har

även satt sin prägel på hemmet — det är svenskt. Här är bekvämt och ombonat, här är ljust och glatt, här leva man och hustru och två barn i harmoni. Den svenska lärarinnan, fröken Hedlund från Göteborg, passar så väl in i den lyckliga familjen. Det var som en dröm, att så långt bort från Sverige, på ett teplantage i Javas urskogar (ty här var för ej så länge sedan en verklig urskog) finna en bit av Sverige så helt och fullt.

Vi göra nu en rond i huset som är luftigt och rymligt. I det hemtrevliga förmaket kan man sjunka ned i bekväma vilstolar, och den öppna eldstaden måste då elden sprakar sjunga välkända hemlandstoner. Att det arbetas i herr van Arkels rum ser man på det överfyllda skrivbordet som formligen dignar av papper och böcker finnas här i överflöd. I matsalen är lunch framdukad. Den skola vi snart inmundiga — som avslutning lovade mig fru van Arkel kaffe med dopp! En korridor leder genom huset och från den gå dörrar till familjens sovrum. I en särskild paviljong äro gästrummen, där allt är ordnat på bästa sätt för gästernas trevnad. Köksavdelningen, mjölk- och handkammare äro även inrymda i en särskild byggnad. I detta rike utövar fru van Arkel noggsamt överinseende och här utdelar hon befallningar till sina talrika tjänare. Tjänarfrågan är ej så invecklad här som i Europa. Man kan få så många tjänare man vill för en betydligt mindre penning än

i Sverige, men varje tjänare utför blott det arbete, som tillkommer honom.

Då vi vilat och intagit lunch begävo vi oss ut på upptäcktsfärd. Först gingo vi omkring i trädgården, där rosor och violer och andra Nordens blommor växte i praktfulla massor. I köksträdgården fanns allt som man kunde önska sig, blott dubbelt så kraftigt och frodigt som i Europa. Sedan foro vi i bil (ganska bra påpåsade, ty luften var sval) ut i trakten genom telandet. Så långt man kunde se höjde och sänkte sig tekullarna. Då vi kommit fram till urskogen, stego vi ur bilen och vandrade till fots fram till den plats där avverkningen påbörjats. Här fälldes de väldigaste träd och de djupa rötterna grävdes upp, brändes och kolades så småningom. Ty marken måste bli jämn — här skulle ju nytt te planteras. Ett oerhört arbete. Sedan besågo vi teplantaskolan, där teet sås, och då det vuxit till en viss höjd planteras det ut på kullarna. Vi foro sedan fram till de varma svavelkällorna, vilka förekomma här och var på Java. Kokande vatten sprutar upp ur jorden, och vid källans kant sipprar det gula svavlet fram. Ett moln av ånga omger källorna. Många av landets sjuka vandra hit för att genom varma svavelbad få lindring.

På eftermiddagen gingo vi genom tefabriken, där teprocessen, jäsning, torkning, rullning m. m. pågår efter de modernaste metoder. Därför är även Sinumbras te erkänt som det bästa på Java. Nedanför fabriken ligger en liten by, där arbetarbostäder äro uppförda. Varje hus är försett med en veranda och en liten trädgård omger huset.

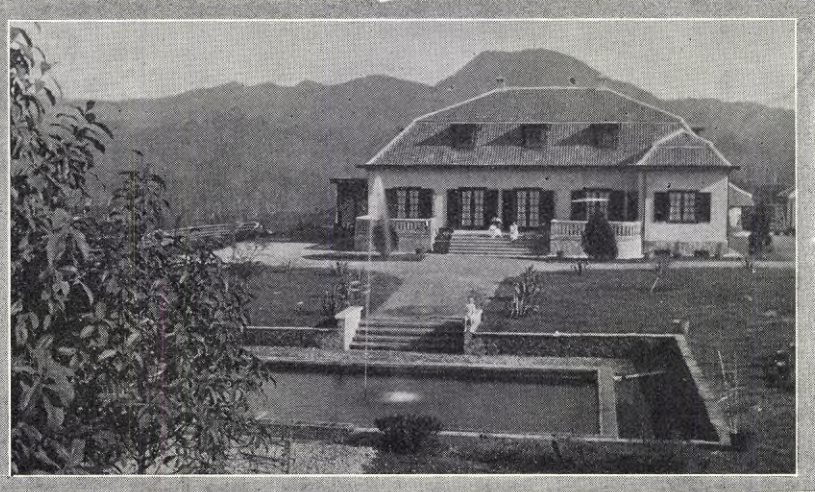
Fru van Arkel finner blott ett fel hos sitt idealiska hem. Det ligger för långt bort från Sverige, där hon vid sitt senaste besök måste lämna kvar sina barn för skolgång — en skilsmässa, som alltid är en konsekvens av livet i tropikerna. Barnen måste uppfostras i Europa.

Min vistelse hos fru van Arkel blev en värdefull länk i den minneskedja som jag medtagit från min resa jorden runt, och alltid skall jag med glädje och tacksamhet tänka på det svenska hemmet på Java.

FIA ÖHMAN.

Fru van Arkel med sina barn i trädgården.

Det van Arkelska hemmet på Java.

V A C K R A B A R N

FRÅN PALETTEN TILL BALETTEN

NÄR ISADORA DUNCAN PÅ VÅREN 1906 gav en serie dansaftnar på gamla Olympiateatern, så hade hon en trogen åskådare högt uppe på tredje raden. Jag tror jag satt där minst åtta kvällar i sträck. Vad jag beundrade miss Isadora! Så skall dansen vara, tänkte jag, och från den stunden hade den plastiska dansen i mig fått en hängiven beundrare. Den tog sig nog litet konstiga former hos mig, förstås. Det blev till plastiska parodier, och en av de första Barnens Dags-festerna i Stockholm uppenbarade sig undertecknad som skön Isadora, och ackompanjerad av vännen Isaac gjorde vi de underbaraste uppvisningar i åtskilliga portgångar på Östermalm. En annan Barnens Dag-fest dansade jag "Topsy", — Topsy var en elefant, som slitit sig lös i Norrköping, — och, iklädd en elefants skepelse, utförde jag de mest konstbesynnerliga danser på Stadion. Jag fick en särskild eloge av Anna Norrie, som var bland publiken och förklarade, att hon aldrig sett en elefant dansa så graciöst förut. Och uppmuntrad därav blev det på många ateljé- och konstnårsfester, som jag utförde mina danspiruetter. På en av dessa råkade jag en gång en lärarinna hos Anna Behle. Så kom det sig, att jag från år 1913 räknades som en av hennes första manliga elever.

Jag kom direkt in i hennes operaskola, ty det var inte så gott om herrar, och de fingo samsas i samma klass. Bland kamraterna voro Joseph Hislop, Öhrström, Richter, Stangenberg och Conny Molin. När jag såg den sistnämnde i svart triå göra sina små språng, så kom jag helt ofrivilligt att åter tänka på "Topsy". Ja, det var en helt komisk anblick att se alla dessa imponerande operaherrar i sina plastiska utsvävningar, när de hoppade synkoper och gingo helnoter. Hislop, som jag senare så många gånger råkat ute i stora världen, påminner mig ofta om våra första trevande försök för scenen och erkänner villigt, att han hade stor nytta av vår kära Anna Behle. Två av skolans mest lovande elever voro

Einar Nerman och Gabo Falk dansa.

Det är många glada minnen från den tid, då den konstnärliga dansen slog igenom och kom på modet i vårt land, som Einar Nerman här berättar i sina minnen.

Karin Eckstein från Tekniska Skolan, och Anna-Lisa Zetterqvist, en pigg värmlandstös, dotter till professor Lars Zetterqvist. Gabo Falk hade även gått där en tid, men hade nu givit sig i väg till Dalcroze.

Något år senare blev jag anmodad att jämte Karin Eckstein deltaga i en tillfällighetsbalett-pantomim på en stor konstnårsfest på Berns. Texas Johannesson stod för den koreografiska delen, och musiken var av diverse kompositörer med den gamla "An der schönen blauen Donau" som pantomimens huvudnummer. En målare, som Sidney Gibson spelade, av Manne Lund skickligt maskerad till Isaac, sitter i skymningen i sin ateljé. Han tecknar efter en stor gipsavgjutning en grekisk gudinna, Karin Eckstein vitsminkad på en piedestal, då det knackar på dörren och ett stadsbud, tecknaren Erik Lange, kommer in med en mannekäng dinglande över axeln. Han slänger av sig bördan, som är undertecknad, och så placerar målaren figuren i den ställning han önskar. Men inspirationen tycks vara borta, och missnöjd och trött sjunker han så ned i en länstol med sin pipa, och snart slumrar han ljuvt in. Under tiden har skymningen mer och mer brett sig över ateljén. Han är i drömmarnas rike... Mannekängen får liv. Det spritter i dess leder, han prövar sig sakta fram på golvet, får så syn på den sköna statyen, som hans glödande kyssar väcka till liv, och snart figurerar hon skälmskt emot honom. Efter den gamla Strauss-valsens toner utföra de så en uppsluppen dans, till en klocka plötsligt slår. De hinna knap-

past tillbaka till sina platser, förrän målaren vaknar. Han tänder ljuset, och allt är sig likt igen. Pantomimen gjorde stor lycka.

Vid ett annat tillfälle, i januari 1915, dansade vi samma vals på en välgörenhetscabaret, närmare bestämt på "Svarta Katten" i Blanches. Denna gång som Biedermeierungdomar. Vid samma föreställning debuterade en annan ung danskonstnär, en elev av Olga Rafael, nämligen Ronny Johansson.

Så när vi några år hållit på med den rytmiska gymnastiken hos Behle, minns jag, att jag en dag mötte Karin Eckstein utanför institutets port och fick en hastig ingivelse: "Skulle Ni inte tycka att det vore roligt, om vi gjorde några dansaftnar tillsammans?" Karin Eckstein blev genast entusiastisk av förslaget, och då jag några dagar därefter fick ett brev från Gabo Falks mamma med förfrågan, om jag ville rita kostymer åt Gabo, som snart ämnade ha en dansafton i Stockholm, föreslog jag henne, att Gabo, Karin Eckstein och jag själv skulle i stället slå oss ihop och tillsammans giva några uppvisningar. Planen gillades. Den 10 februari 1915 skrudade vi oss i våra dansdräkter på Musikaliska Akademien. Det var en verklig glans och feststämning över det hela, och vi tre djärva ungdomar hade väl aldrig kunnat drömma om, att succesen skulle bli så storartad. Det blev applåder och blomster i massa, och vi fingo giva det ena da caponumret efter det andra. Gabo Falks "Anitras Dans" och Karin Ecksteins och min "Pierrot-dans" slogo särskilt an.

Se'n kom turen till landsorten. Vi dansade i flera städer. Från Kristinehamn har jag ett muntert minne. Pianisten Natanael Broman åtföljde oss på vår turné, och som inledningsnummer spelade han alltid en högtidlig sak av Chopin. Nu var det så, att jag hade åtagit mig att instruera teaterns belysningsman om hur vi skulle ha det för olika danser. Men den gången blev det litet bråttom efter en

Se'n kom turen till landsorten. Vi dansade i flera städer. Från Kristinehamn har jag ett muntert minne. Pianisten Natanael Broman åtföljde oss på vår turné, och som inledningsnummer spelade han alltid en högtidlig sak av Chopin. Nu var det så, att jag hade åtagit mig att instruera teaterns belysningsman om hur vi skulle ha det för olika danser. Men den gången blev det litet bråttom efter en

Gabo Falk.

Karin Eckstein.

Ekströms

Fästmjöl
Örebro Kem. Tekn. Fabrik

O C H F U L A G U B B A R

U R E I N A R N E R M A N S D A G B O K

trevlig middag, så allt vad jag hann ge order om var: "Först rött ljus, så blått och se'n grönt." Därpå skyndar jag att göra mig i ordning för min första dans. Något förvånad hör jag, att Natanaels högstämda musik ideligen blir ackompanjerad av högljudda skrattsalvor från publikens sida. När jag så är färdig att begiva mig upp till scenen, möter jag Broman, upprörd och rasande. Aldrig skulle han spela för oss mera, det var då en sak sann och säker. Och nu fick jag helt hastigt förklaringen på publikens munterhet. Där sitter Natanael på scenen och spelar i ett svenskt björkländskap — det var för dyrbart att taga med draperierna — och trakterar de goda Kristinehamnsborna med Chopin, och så rätt som det är blir det ett rött sken över Natanael. Först trodde man det var något nytt och fint mod från Stockholm att med olika ljus framhäva musikens skiftningar. Men när så det röda skenet går över i blått och tillsist i ett mildt grönt skimmer, då var det omöjligt att hålla sig allvarsam, och jag misstänker det endast är i Kristinehamn man skrattat så hjärtligt åt Natanael Broman's Chopintolkning.

Det var också i november och mycket kallt, men vi tyckte det var litet onödigt att värma upp teatern, vilket skulle kostat en extra 50-lapp. Följden var, att publiken satt där i ytterkläderna. Damerna i sina aftonkappor och pampuscher och herrarna i stora pälsar. Vi höllo oss varma i dansen, men i garderoben var det så och så, och teaterns enda fotogenkamin sattes in i det gemensamma omklädningsrummet. I Karlstad, där det också var rätt kyligt, sände en välvillig själ upp en väldig getskinnspäls till Natanael, då han tyckte det var synd om honom, där han satt uppe på scenen och spelade. Även då under publikens munterhet.

Den ursprungliga danstrion blev dock snart upplöst. Karin gifte sig och snart också Gabo. Och där stod jag utan partner just när vi, så att säga, kommit bra igång med dansen. Av en händelse råkade jag då Ronny Johansson, och så kommo vi överens att pröva vår lycka tillsammans på tiljan. Vårt första engagement blev i Finland, där hos Lili Ziedner, som på den tiden var direktis för Cabaret Artistique på Operakällaren. Det var i november 1919, kallt och blåsigt, men under direktisens glada spira tinade vi upp, och muntrare tid än denna tror jag inte jag upplevat. Vi dansade ett par nummer var kväll. Lili, som var cabaretens conferencière, hade sitt egna sätt att anmäla sina sujetter. En norsk sångare anmälde hon med följande ord: "Det är en stackars karl, som säger, att han kan sjunga. Jag har lånat honom min morfars frack. Vill ni höra honom, så ska' jag be vaktmästaren bära in honom." Och in kom Robert Sterling, glad i hågen och intet ont anande, vad conferenciären sagt om honom.

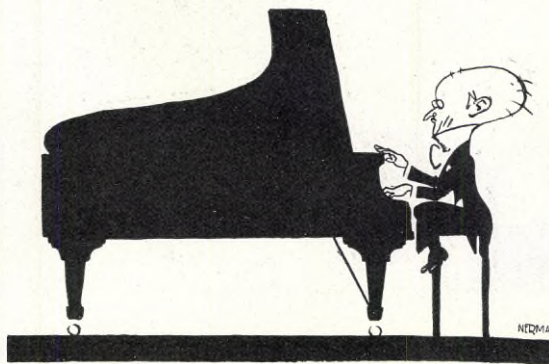
Det är synd att säga, att den finska publiken förstod sig på Lilis skämtlyne. Nej, den tog allt för allvar, och ju mera kvällen led desto ilsknare såg publiken ut. Synd om de sista artisterna. När Lili Ziedner som grevinnan X, berättar om alla sina barn med greven så gapade publiken helt oförstående. Ronny och jag anmälde också såsom något avsigkommet cirkussällskap. Och en gång efter en gladare middag fick Lili den idén, att jag

Anna Behle.

skulle göra snabbteckningar av publiken. Strax innan vi kommo, hade en snabbkonstnär uppträtt, så här stodo alla tillbehör-redo, och som stämningen var glad sade jag "ja" till saken och hör så Lili anmäla: "Det stod en stackars karl ute på gatan och frös och sa', att han var artist. Ja' ba' honom komma in, så kanske han kunde få rita av herrskapet?" — "Kom, herr Nerman", ropar Lili, och in kommer undertecknad iklädd målarrock... "Mitt namn ä' Lili, kunde vi inte spotta varann i ansiktet", sa' direktisen. "Tack ska' Du ha', Lili, sa' jag, och så inför all publiken fortsätter hon: "Vill Du inte rita av några av mina vänner i salongen?... Är det ingen, som vågar sig upp? Herr därnere ser modig ut." Men alla tittade lömskt på oss båda, och för att komma igång började jag rita av det närmaste bordet. Först vinflaskan, så en detalj här och där och till sist hela sällskapet. Nu blev det ett igenkännandets jubel. Isen var bruten, och den kvällen var en av de gladaste på den Ziednerska cabareten.

Vi dansade här var kväll en hel månad och gävo även en dansafton på Svenska Teatern.

Natanael Broman.

Det var förresten en ganska arbetsam tid. Utom dansen utförde jag ett tiotal barnporträtt. Från detta mitt första och enda Finlandsbesök har jag det allra angenämaste minne.

Se'n kom turen till Kristiania, där Ernst Rolf hade cabaret i en gammal fallfärdig teaterlokal. Direktören, som ofta var ute på skidutflykter uppe i fjällen, blev en och annan gång kvarhållen däruppe bland snödrivorna. Då tog Nadja Josephson, vilken medföljde som sällskap och påkläderska åt sin syster Ronny, självmant kommandot över sujetterna, och för att vi inte allt för mycket skulle sakna vår direktör, tog hon i och domderade av alla krafter, och vi hade på så vis en förmimelse av, att Ernst Rolfs ande vakade över oss. Vid ett tillfälle uppläts själva Cirkus för hans cabaret, och trots de engagerades protester, fick den energiske direktören sin vilja igenom, och föreställningen på Kristiania "hästopera" blev måhända en av de mest lyckade av alla.

Redan när jag år 1912 för det Norstedtska förlaget ritade Per Svinaherde som en bilderbok, föresvåvade det mig, att den vore synnerligen lämplig som motiv för en pantomimbalett. Jag skrev ut pantomimens libretto, ritade förslagsskisser till både dräkter och dekorationer och fick Anna Behle intresserad för idén att skapa en svensk balett. Men det skulle taga många år, innan den såg rampljuset. Kurt Atterberg blev tonsättaren till denna danshistoria. Anna Behle komponerade dansen efter mina anvisningar och när vi så fått det hela färdigt, erbjödo vi baletten till Kungl. Operan, vars chef då var greve Hans von Stedingk. Den antogs, och vi kommo så långt som till rollbesättandet, men så avstannade alltsammans genom intriger. Först åtskilliga år därefter, närmare bestämt den 25 augusti 1921, dansades "Per Svinaherde" för första gången på vår Kungl. Teaters tiljor. För danskompositionen svarade nu Sven Tropp, men hans dansarrangement kunde inte i komposition och danskultur jämföras med hans föregångerskas arbete. Som jag då vistades utomlands, var jag heller inte i tillfälle att övervara premiären. Först senare, när jag såg baletten, konstaterade jag, att varken dans, dekorationer eller dräkter blivit vad jag från början tänkt mig. Nedstämd över att se mina planer så förfuskade, bestämde jag mig att slå allt vad danskomposition heter ur hågen. Men då jag en gång beundrat de Fokinska dansföreställningarna på Operan, kom det så för mig, att vi här hemma i Sverige, lika väl som rysarna, skapat en nationell balettstil, skulle kunna skapa en egen. Mina tankar gingo då till de gamla svenska bondmålningarna med motiv ur den Bibliska historien. Med detta i tankarna gick jag så till Nordiska Museet, vars allmogedivision jag genomströvade, och plötsligt stod jag framför en lustig väggbonad från 1700-talets senare hälvt. De Fävitiska Jungfrurna med sina lampor. Här var ju ett ypperligt ämne för en riktigt svensk pantomim. Hemkommen slår jag upp min Bibel, och Aposteln Petrus blev min medhjälpare i fråga om libretton. Jag fick Kurt Atterberg intresserad för musiken, och på min inrådan studerade han gamla låtar och melodier i Nordiska

(Forts. sid. 675.)

TOMTENS MAJSPREPARAT

MAMSANA

för delikata puddingar, krämer och andra efterrätter.

65 öre

DET SOM ÄR UNDER

SY ER NYA UNDERKLÄDER I SOMMAR!

— HAR NI INTE NÅGRA UNDERKLÄDER I FIN LINNEBATTIST? frågade jag i Det Stora Varuhuset.

— Nej, det används nästan bara silkesaker i färger. Linnebattisten förstå sig inte svenskorna på — — —

Men trots alla förföriska ting i crêpe de chine och silkestrikå anser parisiskan alltjämt att det finaste för underkläder är linnebattist. Förnämt och ganska opraktiskt. Ty linnebattisten fordrar tvätt- och strykningsprocedurer av noggrannaste och konstrikaste art. Men så suveränt vackert som ett nytvättat handsytt linnebattistplagg med smala äkta valenciennier kan vara, trotsar det all konkurrens. Det slår inte i ögonen, det smickrar varken figur eller hud såsom silket, det är opraktiskt och dyrbart som sagt, men det är finsmakarens vara. Och ett tacksamt handarbete, som passar utmärkt att syssla med på verandan och i bersån. Ty varje stygn måste vara handsytt.

Men Ni föredrar crêpe de chine och silkestrikå? Linnebattistens charme är för sentimental för Ert praktiska och effektiva sinne. Silket går lätt att tvätta, är slitstarkt, smidigt och gör ett omedelbart elegant intryck. Otivelaktigt. Underkläderna i silke är en väl-signad uppfinning, dessutom numera så överkomlig i pris att lite var rår med det. Jag skulle just vilja se hur många små självförsörjande kontorsfröknar, som inte nu för tiden ha silke under sin klädning.

Mest hållbar är silkestrikån, som numera finns i de smidigaste kvaliteterna. Men silkestrikåplaggen köpas lämpligast färdiga, ty amatörsömmerskan har lite svårt att handskas med materialet.

Vill man sy sina underkläder själv är nog crêpe de chine det idealiska materialet. Det är idé att köpa en hygglig kvalitet i ganska stark färg — ty föga uppbygglig är synen av ett gråblaskigt plagg efter första tvättning. Sömmar behöva inte sys för hand, men resten bör man behandla som handarbete. Spetsarna rullas på crêpe de chinen. Om man nu ska ha spetsar. Egentligen är det mera praktiskt utan och bara garnera plagget med hålsömmar, broderier eller applikationer. På det sättet kan crêpe de chineplagget doppas i färgbud, när det bleknat. Med spetsar är detta om inte omöjligt, så dock ganska tålmodsprövande, ty spetsen får inte komma i färgbudet. Men spetsar är en kokett garnering och då får förnuftet flyga — — —

Modellen? Ack, ju simplare, ju enklare. En kombination bestående av två små raka tygstycken, ett nattlinne bestående av två långa dito, det är ungefär allt. Naturligtvis

Nattlinne i rosa crêpe de chine med applikation i mörkare rosa. Från N. K.

Sommaren är handarbetenas tid. Men varför till handarbetena bara räkna tapisseriarbeten? Att sitta och sy på ett skört underplagg är en omväxling till nytta och nöje, som vi varmt rekommendera.

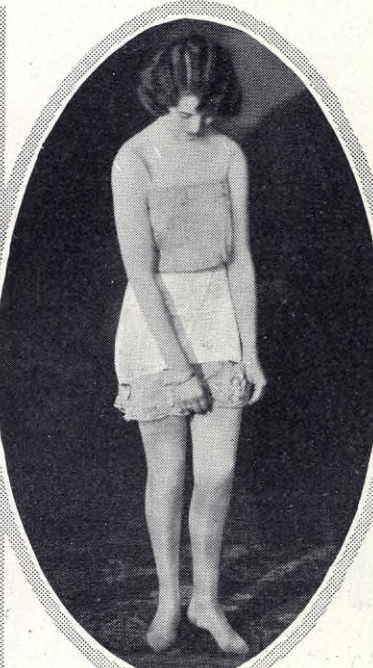
kunna modellerna utföras något, ex. kombination bestående av både byxor och kjol, nattlinnet i skjortmodell med långa armar, men det enklaste står sig minst lika bra. De vida danskjolarna ha givit upphov till de med resår åtsatta byxbenen — en allt vanligare modell. Om kombinationen skall knäppas, pla-

Iduns sommarnummer.

Nästa n:r av Idun utkommer i form av sommarnummer, betydligt utvidgat och med omslag i trefärgstryck.

Bidrag av

Tor Hedberg, Anna Branting,
Astrid Våring m. fl.

Fr. v.: Kombination i ljusgrön silkesmilanese med ecrufärgade spetsar. Modell Scherf. — Kombination i rosafärgad crêpe de chine och höfthållare i rosafärgad siden och resår. Modeller från Twilfit. — Nattlinne i champagnefärgad silkestrikå med spetsinfällningar. Modell Elko.

ceras knäppningen i sidan, vilket också är en ny och trevlig idé. Att förse kombination med en liten kjol över byxorna har blivit alltmera vanligt. På så sätt behöver man egentligen bara belasta sin stofthydda med ett enda underplagg jämte den lilla höfthållaren, som då sättes under kombinationen. Men under en tunn sommarklädning tillrådes dock en underklädning — man kan ändå inte klaga på att vara tjockt klädd.

På tal om höfthållaren, detta behändiga plagg, som ersatt korsetten, så blir den bättre dag för dag. Den består inte längre av bara resår, som lade sig i veck och valkar vid uttöjningen, utan nu är den sammansatt av några bitar fast tyg och några bitar resår, varigenom den behåller sin form och håller väl till. Den nya corseletten, som kombinerar höft- och bröstställare i ett stycke, är även värd sitt studium. Många damer prisa den högt, andra klaga stundom på att de elastiska axelbanden skära in genom strumpebandens spänning.

Axelbanden utgöra förresten ett litet kapitel, som vållar bryderi och fordrar uppmärksamhet. Först och främst sy aldrig i axelbanden endast i spetsen, som man ibland kan se att det görs, ty då håller varken spets eller band. Sy dem i själva materialet och sedan upp i spetsen. Naturligtvis kan man också ordna knäpparrangemang för banden, så att de kunna bytas från ena plagget till andra, men jag är rädd att denna utomordentliga, praktiska omsorg är något överarbetad. Lagg i stället ner denna omsorg på att förse varje klädning och blus ni har med axelglor, i vilka ni kan knäppa in axelbanden, så att de inte falla ner över armarna, vilket är enastående irriterande.

Men återvändom till våra sommarhandarbeten och deras garnering. De ecrufärgade spetsarna stå högt i kurs och visst kunna de vara vackra, men det har också syndats på området — man kan ibland bli förtvivlad, när man ser vartill detta mod förlätt många enkla och hyggliga själar. Var försiktig med de bruna spetsarna, det är det råd vi ge. Hellre för litet än för mycket. Hålsömmar rekommenderas på det livligaste, men endast på det bästa stoff, tyllinfällningar ha sin tjusning, men vilket arbete! och applikationer av tyget i starkare färg eller i glansigt material är en elegant nyhet, som Ni kan försöka Er på.

Fältet är fritt för fantasiens krumspång, men låt dem bara inte bli för höga. Diskret och måttligt äro två förnuftiga adjektiv i livets alla skiften, men särskilt på sin plats när det gäller våra underkläder.

—e.

Kungsörs

nyheter i bakformar av koppar och aluminium en prydnad för köket.

★ DOCKSERVISSEN ★

AV ELISABETH HÖGSTRÖM-LÖFBERG.

FASTÄN INGA-MAJ INTE VAR MER än sex och ett halvt år, så kunde hon minnas tre olika skeden i familjen Liljenskans' historia. Av det första var hågkomsten dimmig och lösryckt och kunde icke fogas in i något egentligt sammanhang, det var ett minnets ögonblicksfoto av en interiör, där pappa direktören satt i stort mörkblått förkläde och drack kaffe vid ett bord, och mamma stod och mixtrade med ett fotogenkök, som inte ville brinna som det skulle. Men tänkte man riktigt efter, så hörde dit även en söndagsutflykt, som laddat barnahjärtat med hisnande fröjd, och då mamma, Inga-Maj och matsäckskorgen förväntansfullt stuvats in i sidovagnen till en motorcykel, som hela gatan uppför anmälde deras ankomst med smattrande fanfarer, och med vissa mellanrum tog sats som om den fann tiden mogen att konkurrera ut profeten Elias. Men var funnos på den tiden Amanda i köket och Berta, som klär av och på, och går svartklädd och serverar vid bordet?

Sedan hade man flyttat till Västra Nygatan, och där började man inse att mamma var en upphöjd person, som man inte fick besvära och trötta ut i onödan. Ingen enda av de gamla möblerna hade fått följa med dit, och mamma lade sig inom en kort tid till med en hel del hittills okända tillbehör, varav det hemlighetsfullaste och oftast upprepade var något, som kallades "nerver".

Men icke heller där stannade utvecklingen länge, och så blev det timplånga rådslag med arkitekten, vilken tycktes vara ingenting mindre än en mäktig trollkarl, då han så hastigt kunnat få den palatslika villan att resa sig bakom gallergrindarna vid Parkvägen i kvarteret Diplomaten. Det var i utkanten av staden, och pappa måste naturligtvis ha en bil för att komma fort nog till kontoret, men så var den ju därmed upptagen hela förmiddagen, då mamma hade sitt att sköta, och så måste hon ha en, hon också. Hemma gick Inga-Maj ensam kvar, från barnkammaren genom hallar och trappor ner i rökrum och bibliotek, men målet för hennes tysta vandringar var alltid mammans salong, där hon kunde stå den ena kvarten efter den andra med händerna på ryggen och bara se. Inga smaklösheter funnos därinne, själva inredningen hade arkitekten haft om hand, och det, som senare hade förts dit, var utvalt med förståndig lyd-

nad för sakkunskapens råd, felet var bara att det blivit så uppåt väggarna för mycket. Där fanns mattor och kuddar, så det kunde räckt till ett harem, och de rödbruna sidentapeterna kom hela rummet att verka som ett inklätt skrin.

Men det, som därinne med magnetisk styrka drog Inga-Maj till sig, var ingenting av detta, utan enbart det stora oljefärgsporträttet över sekretären. Det var målat efter ett äldre fotografi, men av en foglig artist, som gärna hade shinglat mamma och satt dit hennes tredubbla pärlhalsband efteråt, men det avgörande hade varit att Inga-Maj måste vara högst tre år, om det skulle bli som mamma ville ha det. Då hade hon ännu haft kvar sina ljusa lockar, och där satt hon vitklädd på mammans knä, och mamma böjde sig ner emot henne och samlade hela sin ljuva moderlighet i ett ömt leende. För varje gång hon stod där och såg upp mot bilden kände hon en liten rysning av salighet vid tanken på hur det måste ha varit att få sitta så, och så suckade hon djupt, och tyckte att det gått alldeles för fort för henne att bli stor.

Och Inga-Majs förvissning att hennes mamma var den vackraste på jorden var visst icke enbart hennes kärlekshungriga barnasinnens föreställning. Ett par mera bländande mörkbruna ögon och en mera utpräglad amorsbåge än fru Elsas fick man leta efter, och profilen liknade på pricken en gammal kamé, det hade redan telegrafkommissarien upptäckt på den tid hon satt vid telefon.

Emellertid var det knappast annat än om aftnarna hon fick tid att begagna sin salong, ty hon var ständigt jagad av klockslag och skyldigheter. Kanske tillät sig en och annan att undra vari hennes febrila verksamhet bestod, ty hon var åtminstone inte känd för några filantropiska ansträngningar, men kampen mot en stormande aptit och därmed följande tillväxt kan sannerligen nu för tiden ge en stackars Venus nog att göra. Först hade hon, obesmittad av alla farhågor, njutit av allt det goda, hon nu hade inom räckhåll, men så en fasans dag hade spegeln visat henne ett lovande ämne till dubbelhaka och hennes bästa väninna, till vilken hon hade anförtrott sig, hade avslöjat att en av herrarna på dansen häromdagen, då hon varit mer än vanligt décolleté, hade gjort stor lycka med en dristig vits om hennes "liljen-skans".

Därmed började massage- och skönhetsinstitutens stränga regemente, och för Inga-Maj fick mamma mindre tid än någonsin. Ett i förbigående tillropat: "Var nu riktigt snäll, medan mamma är borta!" blev vanligtvis alltsammans, och någon gång kunde hon för formens skull fråga Berta: "Lillan är väl inte bråkig, så hon hindrar Berta för mycket?"

"Nej då, visst inte, frun", svarade Berta, och det hade hon sannerligen skäl till, ty ett stillsammare och mindre krävande barn kunde inte gärna finnas.

"Nog är det stor skada att ungen skall bli mer och mer lik direktörn", sade Berta till Amanda, men denna genmälde kärvt:

"Säg ingenting om direktörn, hon, — funnes inte han, så bleve det väl så lagom med allt, som vräks ut här i huset!"

"Jo, för all del, men inte kan då nån begära att en sån stilig människa som frun skall vara kär i ett sånt rödmosigt kullager", svarade Berta, vilken tidigare varit på en lägerplats och lärt sig skjuta prick med sina iakttagelser.

För Inga-Maj blev hennes pappa en alltmer främmande, något underordnad person. När Lillan var mindre hade han ofta klappat henne på huvudet, och velat dra henne intill sig, men mamma hade då nästan alltid skickat ut henne i något ärende. I allmänhet var han en välvillig och behärskad varelse, men någon enstaka gång kunde tålmodet tryta och vissa primitiva återstoder från det blåa förklädets tid kunde då kasta lavan upp i luften. Så hade han häromdagen varit inne på någon av de tarvliga frisørsalonger, för vilka han bevarade en straffbar förkärlek, och där blivit begjuten med en fruktansvärd, kryddliknande parfym, som gjorde mamma alldeles utom sig. Till råga på eländet skulle de tillsammans bort på middag, men även sedan direktören bytt kostym satt doften livaktigt kvar, och då förelade honom gemålen att han genast måste ta ett varmbad.

"Bada!" skrek direktör Liljenskans, och slog näven i bordet, "nej, så ta mig fan att jag badar mer än en gång i veckan, man är väl ingen slav heller!"

Med umgänget hade det naturligtvis varit samma förhållande som med möblemanget, det hade fått skingras eller lämnas kvar vid västra Nygatan, och högre kvaliteter hade trätt i

Ill. Curt Peters.

(Forts. sid. 675.)

Kobbs Finaste Ceylon

Observera! Grön etikett.

I den Europeiska marknaden existerar icke ett finare Ceylonthé än detta.

Ett thé för finsmakare.

HÄNDELSE OCH HUNDAR

EN REVY I BILDER

Hon har gjort en remarkabel social insats, hon har erövrat medalj, hon har hållit en unik föreläsning, hon har visat en prisvärd vovve på Svenska kennelklubbens utställning — se där några händelser i veckan, som särskilt påkallar damernas intresse och som här få sin illustration.

Vid Konstakademins högtidsdag överlämnades till Lola Butovitsch kungliga medaljen i målning.

Doktorinnan Ebba Engelbrecht, Gävle, tager emot Iduns hederspris av prins Carl.

Fröken Carola Amundson, dotter till generalmajor K. Amundson, med Cyrano, en rysk vinthund, som tog första pris i ungdomsklass.

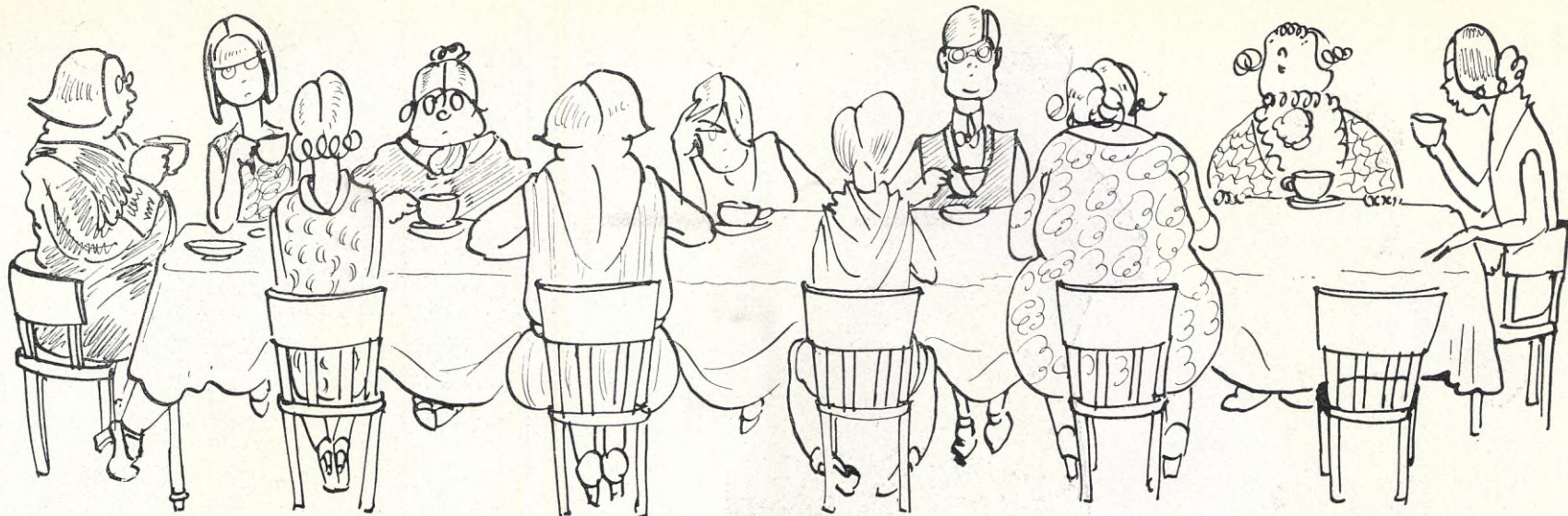
Inte undra på att fru Marguerite Wenner-Gren ser glad ut, när hennes irländska terrier, lydande namnet Nabbens Ginger Snap, fick tre första pris och ett hederspris på hundutställningen.

Genom en stockholmsutfärd för östgötar insamlade Östergötlands energiska landshövdingenska, grevinnan Alice Trolle, nyligen den sista slanten till ett planerat barnsjukhus i Linköping. "Föreningen för Östergötlands barn" stiftades av grevinnan 1921 och 153.000 kr. ha insamlats genom hennes förmedling. Sjukhuset beräknas stå färdigt 1931.

Professor Alma Söderhjelm höll den 1 juni föreläsning i Sorbonne, Paris, över ämnet "Marie-Antoinette och Fersen." Universitetsaulan var till sista plats fylld och applåderna livliga. Här ses prof. S. fotograferad strax innan hon besteg talarstolen.

ÖNSKA DAMERNA ÅRSRINGAR?

NEJ, LÅT HERRARNA BEHÅLLA SITT PRIVILEGIUM.

I DAGARNA HA SPRIDDA RÖSTER, med inspirationen hämtad från pressens noter om de manliga årsringarnas festligheter, till redaktionen framlagt ett förslag om bildande av kvinnliga motsvarigheter till dessa "88-års män".

Som ett led i damernas bevisföring mot den manliga tesen, att damer inte kunna roa sig på egen hand utan manlig handräckning, kunde ju dylika årsringar vara något att räkna med. Men frågan är, om damerna inte egentligen snarare böra sätta sig över den manliga tesen än försöka vederlägga den. Och låta föreningar utan egentligt ändamål med thy åtföljande festliga sammankomster även i fortsättningen vara mannen-barnets lilla privata nöjesform. Kanske kunna damerna undvara övning i konsten att träffas och äta god mat och hålla tal för sig själva och varandra — det vore väl i så fall den värdigaste formen att bryta udden av Hans Majestäts en aning hemmagjord axiom.

Saken kan dock ses ur flera synpunkter än denna. Idun har inte velat låta frågan förfalla utan genom uttalanden av några av våra förgrundsdamer få konstaterat, om årsringidén visar sig kunna komma att täcka ett behov eller saknar resonansbotten.

Varför legalisering av herr- och damsida?

— Jag anser det vara ett ganska dödfött projekt — säger fil. mag. *Beth Hennings*.

Varför skall det behöva bli än fler separata herr- och damtillställningar? En konsekvent genomföring av alla bjudningars avskydda och avskyvärda herr- och damsida? Det är en annan sak med t. ex. Akademiskt Bildade Kvinnors Förening, de ha ett bestämt mål att kämpa för och måste därför vara isolerade för sig. Men varför herrar och damer, som blott träffas för att roa sig, inte skola kunna samsas under samma tak . . .

— Ja, men det är just detta — skulle inte damerna kunna roa sig själva, utan herrhjälp?

— Visst kunna de. Men när det gäller sådana här fester finns dessutom ett annat problem. Det bör ju inte vara några ordinära tékonseljer utan ordentliga middagar med mat och dryck, och problemet är, om damer äro så roade av den form av tillställningar som blott består i att äta. Den kvinnliga middagsätaren är ännu mest en spexgestalt, och jag betvivlar, att hennes lancerande i verklighetens umgänge är något speciellt åtråvärt.

Maj och juni är tiden för många slag av festligheter. Bl. a. hålla då årsringsföreningarna sina festliga sammankomster, vilkas firande ger eko i pressen. Detta har föranlett en dam att i en insändare till Idun framkasta förslag till stiftande av kvinnliga årsföreningar. De, som nu finnas, rekryteras enbart av män; varför skulle inte även kvinnor, födda på samma årtal, träffas till festlig samvaro. Idun har låtit frågan gå vidare, och låter nedan några kända damer avgöra dess öde.

Det måste finnas en bärande idé . . .

Fru *Ellen Hagen* ger följande svar på vår fråga.

— Ännu flera föreningar — det önskar väl ingen!

Det var min första tanke inför detta förslag om kvinnliga årsföreningar. Men så dök i mitt minne upp en episod, som gav mina tankar en annan riktning. Jag träffade en gång en äldre självförsörjande kvinna som undrade var hon skulle kunna finna en förening som lämpade sig för henne, där hon kunde träffa litet människor och kanske finna några vänner. Hennes släktingar voro döda och många vänner hade hon aldrig haft. "Det tråkigaste är", sade hon, "att jag inte har några speciella intressen, jag har aldrig känt något inom mig, som dragit mig till något bestämt intresseområde, därför kan jag inte finna någon specialförening, som passar för mig."

Vad hon sagt gav mig en del att tänka på, som kan passa vid detta tillfälle. Jag tyckte det var synd om henne, men jag måste tänka; det räcker inte att bara se och träffa människor. I varje sammanslutning mellan människor måste finnas en kärna, en idé som löder ihop det hela. Det räcker inte, att en grupp människor äro födda på samma årtal, de måste ha något mer gemensamt för att föreningen skall få ett berättigande.

Förslaget väckte mest munterhet . . .

Fröken *Berta Köörsner*, ordförande i Föreningen av kvinnor i statens tjänst, har intervjuat en del av sina kvinnliga arbetskamrater och kommit till detta nedslående resultat — förslaget väckte mest munterhet . . .

— Jag — och de andra — kan inte lista ut något rimligt motiv till dessa föreningar. Att bara träffas en gång om året utan annan sammanhållande faktor än ett födelseårtal kan inte gärna ge något så stort utbyte.

Det märks ju för övrigt på att även andra kvinnoföreningar utan annat mål än sällskapsliv ha ett ganska litet medlemsantal.

Dessutom: när mäns och kvinnors intressen gå på för vitt skilda fronter för att göra ett samarbete möjligt — då må separata föreningar finnas. Men sällskapsliv är ju knappast ett intresse: i varje fall inte ett som bör skilja könen.

Vi ha nog av kvinnoföreningar.

Lektor *Jenny Velander* påpekar en del ganska stora faror i förslaget.

När jag läser i tidningarna om årsbarnsföreningarna, tänker jag alltid på årsringarna i en trädstam, på klassen i skolan och på de årsbarn av värnpliktiga som man med kallt blod skickade i döden under världskriget. Men jag har aldrig kunnat förstå att födelseåret kan vara samlingspunkt för frivillig sammanslutning. Söker man umgängesliv utanför familje- eller vänkretsen, går man väl antingen dit där en gnista från iverigheten lyser (ideella föreningar) eller där brödrintresset gör en avslutning nyttig eller nödvändig (politiska, ekonomiska, yrkesföreningar m. fl.). När födelseåret tillgripes som föreningsbildande ferment, så sker det — tror jag — i hopp att få ett från surret av dagens irriterande frågor fritt, mer personligt umgänge. Ett annat och mer sympatiskt uttryck därför är bildandet av släktföreningar.

Varför mer sympatiskt? — Jo, därför att de framkalla ett önskvärt umgänge mellan olika kön och åldrar, då däremot årsbarnsföreningarna äro manliga klubbar. Skola nu dessa kopieras av kvinnorna, så finner jag för min del det mycket beklagligt, ty vi ha Gudi nog av kvinnoföreningar. Dessutom ha kvinnoföreningarna en viss likhet med bisamhället däri att när ledaren får en rival, så uppdelar sig samhället i två. De kvinnliga årsringarna skulle — fruktar jag — dela upp sig i sociala o. a. skikt, t. ex. 1900 års nationella kvinnor, 1900 års socialdemokratiska kvinnor etc. All denna för vår tid så karaktäristiska cellbildning efter kön har en bedrövlig inverkan på hemmet och det förenings- och sällskapsliv där män och kvinnor arbeta och roa sig tillsammans. Och allt som ytterligare förvärrar urartningen av hemmet och nöjeslivet är ovälkommet.

Ill. G. Chatham.

Drick **Champis**

RING bryggerier och vattenfabriker.

Överallt —
men begär
det kallt!

MINIATYRSPARKASSEBOKEN

En praktisk nyhet för damväskan.

A.-B. GÖTEBORGS BANK

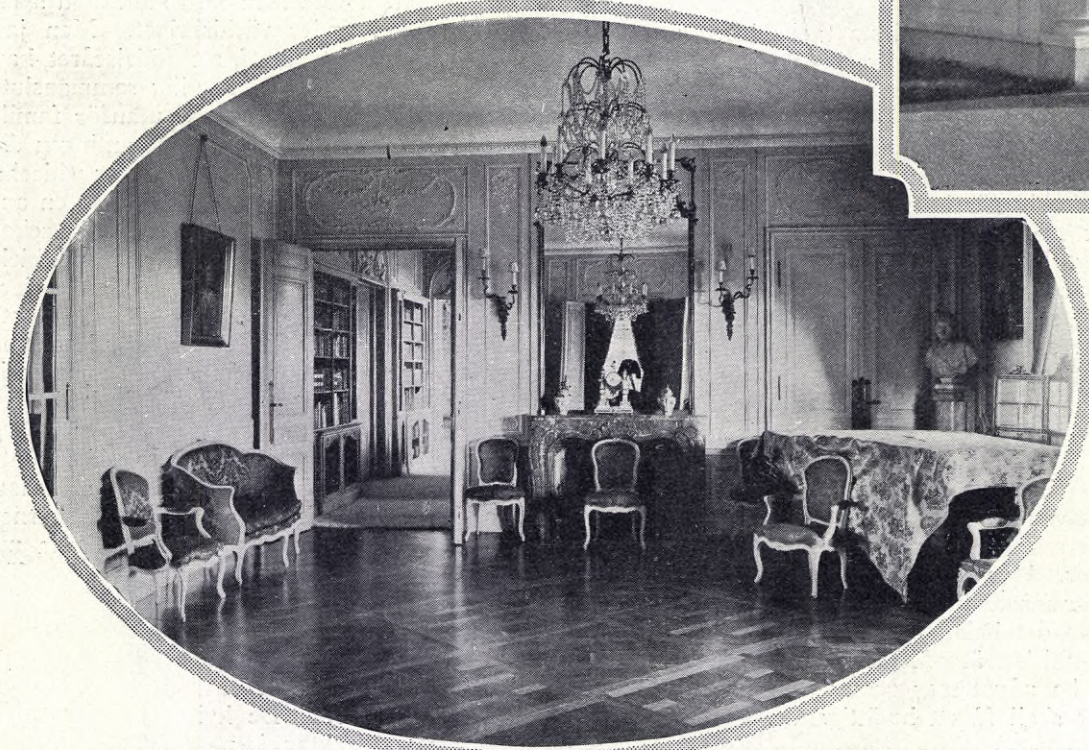

Kronprinsparet i Oslo efter bröllopsresan.

Kronprinsparet av Norge har fått sin segslitna bostadsfråga ordnad och av Norges minister i Paris greve Wedel-Jarlsberg som gåva mottagit hans gård utanför Oslo: Skaugum, ett ståtligt herresäte med gamla anor, där det unga paret inflyttar i höst och som här skildras av vår Oslokorrespondent.

Entrén.

Trädgårdssalongen.

SEDAN KRONPRINSPARETS BRÖL-
lop har frågan om ett passande residens varit
brännande, och det finns väl knappt den fam-
ilj i Norge, som inte sysselsatt sig med det.
"De får ju lov att bo, så att vi kan visa främ-
lingar på stället och säga: Där bor vårt kron-
prinspar", sade folk, som helst ville ha dem i
Oslos centrum, så att de dagligen kunde få
glädja sig åt åsynen av det kungliga paret
eller åtminstone åt det hus de bodde i. Andra
som voro mindre egoistiska, framhöllo åtskil-
liga ställen i Oslos grannskap, där kronprins-
paret kunde idka sport och friluftsliv. Då frå-

gan stod inför avgörande löstes den av en fri-
kostig gest: Norges minister i Frankrike,
greve *Fritz Wedel-Jarlsberg* skänker kron-
prins Olav Skaugum som privat egendom till
bostad åt honom och kronprinsessan Märtha.
Skaugum ligger omkring $\frac{3}{4}$ timme med bil
från Oslo på fjordens västsida. Den skinan-
de vita huvudbyggnaden ligger som kungs-
gården i en norsk saga uppe i den djupa,
branta, mörka Skaugumsåsen med ljusare
sluttningar och odlade fält inunder och med
utsikt över många prästgårdsågor med bond-
gårdar och stugor mellan ängar och hagar och

skogshult och en eller annan kyrkspira. Längst
bort ligger huvudstaden, lysande och glittrande
om natten, det är som om ett troll kommit
fram ur de blånande fjällerna och strött ut
en handfull briljanter i den svarta grytan mel-
lan åsarna, men en solblank sommardag står
hela inloppet från staden ända ut till det yt-
tersta fjordgattet i ett enda glitter, där hun-
dratals vita segel svälla i sommarvinden. In-
gen kan önska sig en präktigare boning än
Skaugum.

Man kan följa gårdens historia tillbaka till
1400, och före denna tid berättar sägnen om
Skaugum: en gång bodde en kung på Skaugum,
som hette Tåbe. Tåbe låg i strid med
Dreng på granngården Drengsrud, och en dag
jagade Dreng Tåbe i full rustning ut i en
myr, där han omkom.

I tidens lopp ha flera furstliga personer
gästade Skaugum. I mitten på 1700-talet bodde
Fredrik V på Skaugum, 1890 uppehöll sig
drottning Sofia där och samma höst kom
prins Carl till Skaugum och bodde där hela
vintern.

Minister Wedel-Jarlsberg köpte Skaugum
1909 och lät ombygga stället efter en fransk
arkitekts planer. Till gården hör 700 tunn-
land jord och lika mycket skog, där finnas
60 röda kor av Trönderras och 8 hästar.
Skaugum med inventarier lär i sitt nuvarande
skick vara värt en miljon kronor.

H M Ä R T H A S N Y A H E M

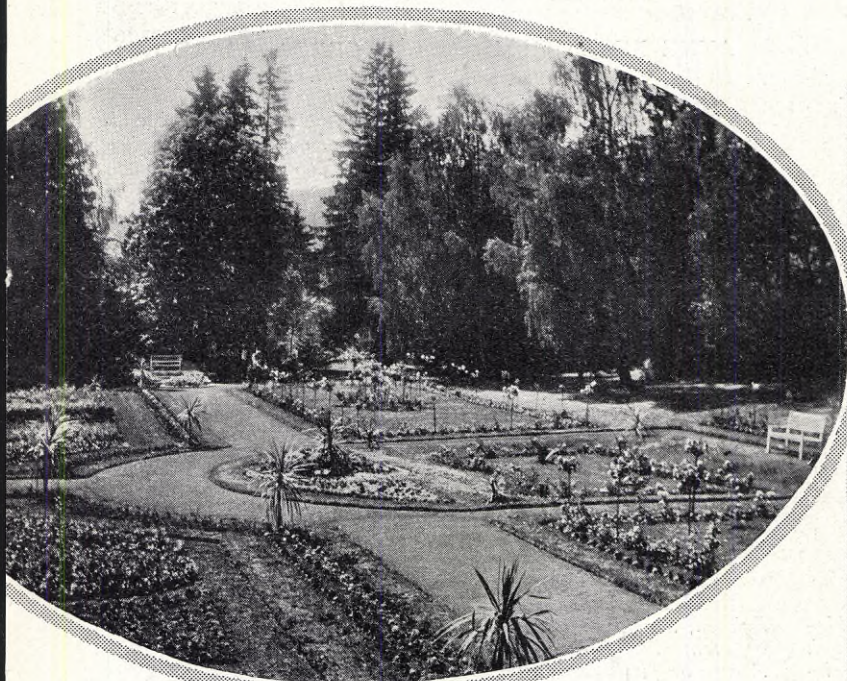
D E N S O M Å T E R B L I R F U R S T E B O N I N G .

Biblioteket.

Hallen.

Parti av trädgården.

Skaugum från trädgårdssidan.

Från de båda vaktstugorna nere vid landsvägen leder en praktfull, snörrät allé av gamla kastanjer upp till gården, som ligger i en av Norges vackraste trädgårdar. Framför huset utbreda sig väldiga planer med grupper av blommor, en rosenträdgård söker sin like i storlek och prakt, där stå hundratals rosenträd och vart år sättas nya 50,000 blomsterplantor. Gångar med spaljéer, grottor och stigar bilda övergången mellan parken och naturen, där en utsökt vacker klippträdgård dyker upp som en uppenbarelse med sin brokiga blomsterflora mellan stenarna. Många främmande, underbara träd finnas i Skaugums trädgård, ministern har själv planterat dem, trädgården är hans stora stolthet. Men vi få inte glömma drivhusen, där blå druvor hänga i tunga klasar mellan vinlövet och fikonen lysa som guld under en nordisk sol.

När Skaugums dörrar öppnats för en, kom-

(Forts. sid. 676.)

Matsalen med den berömda gobelängen i fonden.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

JOHANNA ROOSVAL.
F. Kramer, Saltsjö-Storängen.
Änka efter konsul John Roosval, Kalmar.
90 år den 13 juni.

EMELIE HAMBERG.
F. Södergren, Stockholm. Änka efter professorn o. förest. för statens meteorologiska anstalt Hugo Hamberg.
80 år den 19 juni.

JENNY NYSTRÖM-STOOPENDAAL.
Fru, Stockholm. Konstnärinna. Änka efter praktiserande läkaren d:r D. Stoopendaal.
75 år den 13 juni.

LOUISE von STEYERN.
F. Reuterskiöld, Stockholm. Änka efter presidenten i Svea Hovrätt Nils von Steyern.
75 år den 13 juni.

ELLEN JOLIN.
Fröken, Stockholm. Konstnärinna och författarinna. Dotter till författaren Johan Jolin.
75 år den 16 juni.

STINA STRÖMBERG.
F. Mörner, Stockholm. Änka efter praktiserande läkaren d:r Allan H. T. Strömberg.
65 år den 11 juni.

AGNES ÅKERHIELM.
F. Warburg, Malmö. Änka efter friherre Carl Åkerhielm, Norrköping.
65 år den 16 juni.

BERTA BERGIN.
F. Hörlin, Gränna. Änka efter telegrafdirektören C. Gunnar Bergin.
65 år den 20 juni.

ANNE BERGSTRÖM.
F. Hollingworth, Örebro. Änka efter länsnotarien vice häradshövding G. Bergström.
65 år den 20 juni.

GERDA ÅSARD.
F. frih. Kruuse, Härnösand. Maka till rektorn vid Dövstumminstitutet i Härnösand Erik Åsard.
60 år den 11 juni.

MÄRTHA af KLINTBERG.
Fröken, Stockholm. Dotter till överkommisarien L. F. af Klintberg och hans maka, född Bergman.
60 år den 16 juni.

SIGNE TRANA.
F. Dahlheim, Stockholm. Maka till praktiserande läkaren d:r Adil Trana, Stockholm.
60 år den 16 juni.

ANNA BJÖRKLUND.
F. Cygnæus, Stockholm. Maka till generaldirektören och chefen för Patent- och Registreringsverket E. Björklund.
60 år den 17 juni.

NANNA BRUNIUS.
Fröken, Stockholm. Kameralassistent hos Prästerskapets Änke- o. pupillkassa. Dotter till majoren A. V. Brunius.
55 år den 17 juni.

MARIA STRINDBERG.
F. Skjöldebrand, Stockholm. Maka till intendenten vid Liljevalchs konsthall Sven Strindberg.
55 år den 18 juni.

NINA BÖÖS.
F. Ulriksen, Nyköping. Maka till disponenten Rudolf Böös, Nyköping.
50 år den 7 juni.

LYDIA THELIN.
Fröken, Arnö, Nyköping. Lärarinna vid Arnö folkskola, Nyköping.
50 år den 9 juni.

LOUISE STENBOCK.
F. grev. Mörner, Linköping. Änka efter stiftsbibliotekarien greve C. M. Stenbock.
50 år den 11 juni.

ANNA MYRSTEN.
Fröken, Stockholm. Sjuksköterska. Avdelningssköterska vid Sabbatsbergs sjukhus.
50 år den 13 juni.

OLGA LUNDBERG.
Fröken, Halmstad. Banktjänsteman. Dotter till revisor M. B. Lundberg.
50 år den 16 juni.

Rumford små-skorpor.

250 gr. mjöl
3 tsk. Rumford bakpulver
35 gr. socker

½ tsk. stött kardemumma
50 gr. smör eller margarin
1½—2 del. mjölk

Beredning: Mjölet blandas med bakpulvret, sockret och den stötta kardemumman. Smöret lägges ovanpå och finfördelas i mjölet med fingertopparna. Mjölet tillsättes litet i sänder, tills degen blir lagom fast. Den bakas därefter ut till små, runda bullar, dessa läggs på smord plåt och gräddas genast i varm ugn. Då bullarna äro färdiggräddade, skäras de mitt itu och rostas lätt.

Men kom framförallt ihåg — använd endast Rumford världsberömda bakpulver

TRO ALDRIG DET! AV VERA V. KRÆMER

BARNET HAR SLAGIT DEN BARA foten mot sängkanten, det gör genast förfärligt ont och det onda tilltar. Hon linkar omkring och duger till ingenting. Det ska vara litet främmande, barnet kan inte hjälpa till och inte ha snygga skor. Det är ett elände.

Och slutligen säger hon: du är bara otålig, du bryr dig inte alls om att jag har ont!

Hon har rätt. Jag säger: visst bryr jag mig om det! *Ålskling!* (Det sista med ett slags avsiktighet, som inte duperar någon av oss.) Men du kan ju försöka sporta upp dig litet!

Det sista är det väsentliga. Då folk ger sig, bli vi otåliga. Överhuvudtaget — då ens medmänniskor vädra att man begär deltagande, ja, bara vädra det i luften, utan att deltagande begäres, så bli de otåliga. Man kan få ett konventionellt medlidande, men vanligen får man likgiltighet eller det där, mer och mindre maskerade, antingen: det är rätt åt dig! (Vilket inga andra än teosofer våga säga rent ut) eller: Men tänk så svårt Anderssons ha det!

Jag slog mig också i foten en gång. På en

badinrättning. Jag hade att dra på mig en känga (dessa rysliga plagg användes då ännu). Foten svullnade hasteligen så, att det var ett rent hjältemod att dra på kängan, snöras kunde den inte. Pengar till bil ägde jag icke, jag linkade till en spårvagn. Med hängande plös och slängande kängsnören. Och konduktören blev så ursinnig över hela min apparition, som uttryckte idel jämmer, att han ringde iväg vagnen, innan jag hunnit ur och sålunda lät mig åka med till nästa hållplats. Konduktörens primitiva sätt att visa en djupt mänsklig egenskap fick mig att fälla tårar i min ensamhet, när jag väl kommit upp för fyra trappor utan hiss. Hela sceneriet står för mig nu efteråt som en fars — längst inne grät jag också av skratt.

Det är bara av läkare och sköterskor man får den sortens deltagande, som barnet ville ha. Och så av moderliga naturer, som trivs med att lägga på omslag och verkligen också begriper sig på det.

Nu är det så, att friar man till deltagande, får man inget. Är man alldeles fri från tankar åt det hållet — då kan det komma ett erkännande, ett vänskapsbevis. Och så blir

man förlägen och värjer sig. Man är då uppriktigt modig och vill inte bli svag.

Av Remarques bok om kriget "På Västfronten intet nytt" står för mig kvar som det mest levande två ting: det ännu oförklarade att människor få, vilja och kunna med enorm apparat ställa till och drilla in katastrofala olyckor för andra och sig själva, och vidare det sköna, rena kamratskap, som rådde mellan Paul Bäumer och hans vänkrets i fält. En rödakorssystemer bjuder honom vid ett tillfälle kaffe, han vänder sig bort av kvalm över hennes viktighet. Hon däremot var inte deltagande. Hon var fylld av sig själv: "Titta, jag ger en soldat kaffe!" En mera för alla tider gällande exemplifiering av "människorna en god vilja" har väl aldrig givits, så som den framträder här hos Remarque, i den av kriget skapade barbariska vardagligheten — som en kärna i människors förgörande av varandra.

Så är det. Först när vi visa mod, få vi deltagande. Och då behöva vi det icke. Men vi få också då vänskap från dem som förstå vad det gäller och den kan man inte leva utan.

Vackra barn och fula gubbar.

(Forts. fr. sid. 667.)

Museets arkiv. Först var det vår mening, att Anna Behle skulle komponera och inöva danserna och att baletten skulle givas på en av hennes uppvisningar, men det strandade på den alltför dyra uppsättning, som erfordrades.

Även denna balett skulle få vandra genom många händer, innan den blev spelad. Så ämnade Ernst Rolf ta upp den på sin Fenixcabaret med Lillebil Ibsen i huvudpartiet och undertecknad som hennes partner, men sjukdom förhindrade Lillebil att komma över från Oslo, och hennes kontrakt fick annulleras. Lisa Steier blev då tillfrågad, om hon ville gästspela och komponera ut dansen, men hennes kontrakt vid Operascenen satte hinder i vägen, och det började se ut som om "De Fåvitska Jungfrurna" skulle få dansa endast i min fantasi.

Så en dag ringer Kurt Atterberg på. Han hade lyckats intressera Jean Börlin för vår balettdé. Börlin skulle just ut på kontinenten med en stor svensk balett-turné. Som man ville komma med typiskt svenska baletter, gillades min idé, men till dekorationer och dräkter ville man ha någon "modernare" konstnär. Atterberg försökte nu förmå mig att avstå från mitt medarbetarskap, men som detta förslag föreföll mig både takt- och meningslöst, stod jag på mig, och slutligen bestämdes det, att både mina dräkter och mina dekorationer skulle användas. Jag tror inte de fingo ångra sig, då "De Fåvitska Jungfrurna" blev deras stora succèsbalett på deras årslånga turnéer, både i Amerika och Europa. När truppen i maj 1922 gästspelade på Svenska Teatern, fick den svenska publiken för första gången stifta bekantskap med stycket i fråga, och numera är detsamma ett stående nummer på Operans program.

Att tjäna två herrar är som bekant ingen lätt sak, och som jag märkte att dansen mer och mer inkräktade på min konst som målare och tecknare, måste jag till sist offra den.

Jag hade varit länge nog med i dansen.

Dockservisen.

(Forts. fr. sid. 669.)

stället. Direktören hade väl ännu åtskilliga affärsvänner, som skrattade för högt i villan vid Parkvägen, och som han därför föredrog att undfagna på restaurang, men alla de, som lämnade sitt kort på fru Liljenskans' visittid, voro visst icke därför hemmahörande på

Stockholms privatsjukhus.

Varje tillskott till sjukvårdsmöjligheterna i Stockholm måste hälsas med glädje. Det senaste är Stockholms Privatsjukhus, beläget vid Odengatan och grundat av dr W. Gärdlund. Sjukhuset rymmer förutom ett tiotal halv- och helenskölda rum även ett förlösningssal och en operationssal, inredda enligt de allra modernaste principer. Isoleringen mellan operationsvåningen och sjukrummen är genom nya metoder vid väggbehandling fullkomlig, och hela inredningen står trots de mycket humana avgifterna i högsta klass.

spinnisidan. Där fanns en hel rad av unga gentlemän, med vilka hon red och spelade tennis, och som sörjde för hennes premiärbiljetter, då äkta mannen var hindrad, men så småningom var det en, som framträdde, och kom vida oftare än de andra.

Det var en lång och ståtlig bergsingenjör, som nyligen var hemkommen från framgångsrika malmletningar, och hans slagruta tycktes också duga till annat. Bertas hela sympati hade han, men hon var försiktigare än vanligt med sina kommentarer, så Inga-Maj fick ingen vägledning därifrån till att utforska det problem, som hennes känsliga barnasjäl förnam hänga i luften. Dock hade det inte pågått länge, förrän Lillan var på det klara med att detta inte var som sig borde, men däremellan och till att lasta ett så upphöjt väsende som mamma låg en smärtsam och vidlyftig inre process. En dag hade hon stått i hallfönstret och sett dem åka bort i bilen, och mot vanligheten hade mamma vänt sig om och nickat så vänligt åt henne. Mamma, åh mamma! — i den stunden var Inga-Maj säker om, att mamma bara blev lurad att göra så där — alldeles som när kolkörarens pojke hade narrat henne själv att säga fula ord.

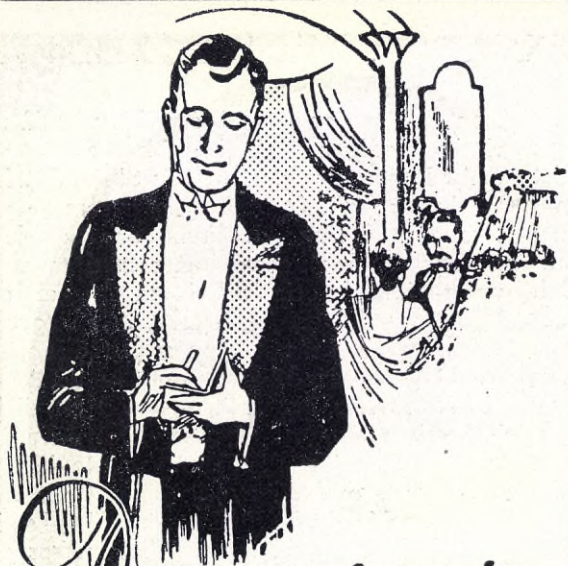
Men mannen vid ratten hade den dagen lagt märke till den forskande blicken bakom fönsterrutan, och han kom ihåg ett gammalt ordstäv: "Glöm inte att klappa hunden, när du går mot din tillbeddas balkong!" I det ärendet gick han samma afton till ett leksaksmagasin, men det var inte gott att veta vad ett sådant där rikemansbarn hade för uppsättningar förut. Till sist bestämde han sig för en liten japansk servis, det var inte bara te-koppar och kanna utan fulla dussin för ett dukat bord och soppskål och karotter, allsammans utsökt näpet att se på.

Något sådant ägde inte Inga-Maj, men ändå var det långt mera hans vänlighet att verkligen komma ihåg henne, som tände glädjeblixten i hennes ögon och alldeles avvärjade henne. Mamma såg också så nöjd och lycklig ut och hjälpte henne att plocka upp sakerna ur kartongerna, och sedan skyndade hon sig

Drick gott kaffe

drick Kooperativas!

Det va' någonting elegant över det hela

när han visade sig. Detta berodde till största delen på hans välvärdade hår — resultatet av daglig användning av **WATZINS Keratin-Hårvatten** och **WATZINS Keratin-Svavelpomada**, vilka äro de enda hårmedel som bevisligen skydda mot mjäll och håravfall samt förläna håret vacker glans. Vid av leg. läkare kontrollerade försök uppmättes hårväxtens ökning till 15,6 %.

Gahns
Upsala
Kungl. Hovleverantör

Varje familjeförsörjare

bör bereda sina efterlevande pension från
ALLMÄNNA ÄNKE- OCH PUPILLKASSAN I SVERIGE
Grundad 1784.
Vinst tillfaller de försäkrade i form av årlig tillväxt under insättarens livstid & den blivande pensionen. Denna tillväxt uppgår för närvarande till 7,5 % & det betingade pensionsbeloppet. En betingad pension å t. ex. 1.000 kronor tillväxer således f. n. med 75 kr. om året. Prospekt portofritt på begäran.
STORKYRKOBRINKEN 11. STOCKHOLM.
Tel. 60 00. Tel. N. 10 00.

SYDSVENSKA BANKEN

Ställning den 31 maj 1929.

Tillgångar:	Skulder:
Kassabehållning 4,658,844: 88	Aktiekapital 34,000,000: —
Obligationer 15,225,142: 14	Depositions- o. kapital-räkningar 71,655,070: 27
Fastigheter 6,762,591: 75	Sparkasseräkning 35,257,258: 82
Inventarier 100: —	Check- o. uppsägnings-räkningar 25,111,912: 26
Låneräkning 61,607,688: 65	Postremissväxlaräkning 2,907,486: 69
Växlar 53,049,827: 37	Inhemska banker 7,225,940: 77
Checkräkning 21,533,034: 56	Utländska banker och bankirer 7,260,018: 63
Inhemska banker 3,259,876: 14	Andra räkningar 6,912,989: 89
Utländska banker och bankirer 4,987,017: 02	
Andra räkningar 19,246,554: 82	
Kronor 190,330,677: 33	Kronor 190,330,677: 33

upp på barnkammaren för att provduka. En snabb expedition ner till Amanda i köket förskaffade henne många goda saker att lägga på faten, och så flyttades dockorna intill bordet, och taffeln kunde börja. Men just som hon skulle lägga för eskimå-Kalle på hans tallrik, kom det för henne att Mamma och farbror Ralf borde se hur sött det tog sig ut. Tyst och smidigt gled hon utför trappan, och drog undan en flik av draperiet till biblioteket, där de sutto.

"Mamma —" började hon, men därmed låste sig hennes tunga, och hon blev stel. Modern satt på sin vanliga plats längst upp i ottomanhörnet, men i hennes knä låg den främmande farbroderns huvud, och hon böjde sig över honom, så att deras läppar möttes. Så upptagna av varandra voro de, att de ingenting märkte, varken av att hon kom eller att hon gled bort, men en minut senare sprutto de däremot häftigt till vid att det slogs i den ena dörren efter den andra på övre våningen. Utför trapporna kom Inga-Maj rusande med kjolen uppsamlad till ett knyete, där det skramlade av porslin, och innan någon hunnit tänka, slog hon också upp stora porten och steg ut på den breda stentrappan. Där släppte handen sitt grepp, och docktallrikarna splittrades i tusen skärvor.

"Inga-Maj —" sade modern och försökte samla sig, fast hon var kritvit av fruktan under pudret, men flickan vände sig bara om och såg på henne. Vredens stålglans smälte redan bort ur den blå blicken, men efter den kom smärtan, något till döden sårat, som aldrig, aldrig skulle kunna räddas.

Och modern böjde tillintetgjord sitt huvud, men mannen var redan borta.

ELISABETH HÖGSTRÖM-LÖFBERG.

Olavs och Märthas nya hem.

(Forts. fr. sid. 673.)

mer man in i en hall, som går genom två våningar med ett av vita pilastrar uppbyggt galleri. Innanför ligger ministerns arbetsrum, där väggarna äro täckta med familjeporträtt. Baron Cederströms berömda tavla Den siste karolinen hänger också här.

I salongen äro möblerna i Louis XV:s stil, överdragna med rött blommigt siden. Därifrån kommer man in i en annan salong med terrass utanför. Denna användes också till balsal. Så kommer biblioteket med en värdefull boksamling och stora spanska målningar. Genom ett litet kabinett med ett fint gammal porträtt, prinsen av Oranien med gemål, kommer man till stora matsalen, husets kanske praktfullaste rum. Den har fönster till golvet och fyra härliga venetianska kristallkronor och på mittväggen hänger pärlan bland Skaugums skatter: den stora gobelängen efter teckning av Rafael och vävd åt infantinnan Isabella, som sedermera blev regentinna av Nederländerna. Den är utförd 1590 och föreställer Moses i öken, medan manna faller ned från himlen. I denna våning ligger också ett vackert möblerat gästrum i Louis XIV:stil och ett rökrum med gamla möbler.

Andra våningen innehåller sex gästrum och ett sovrum. Stilarterna från Louis XIV till empire gå igen även i dessa rum.

Allt som finns på Skaugum är präglad av ägarens eller låt oss säga givarens kräsna smak, och allt är strängt stilrent. Minister Wedel-Jarlsberg låt alltid franska heminredningsarkitekter i Paris utarbета modeller till rummen i alla detaljer i miniatyr, innan de förverkligades på Skaugum.

Den mest avundsvärda kvinna

är den dam, man varje eftermiddag ser promenera längs Hamngatan och därifrån till Grand Hotell, där hon med en grace och charm, som väcker allas uppmärksamhet, "slingrar" sin smärta och smidiga kropp mellan borden till sin fasta plats och dito cocktail.

Hon bibehåller trots cocktail, five o'clock tea, chokolad etc sin smärthet och grace genom att använda Facil. Ni borde göra det samma!

Också Ni skulle likaledes kunna uppnå och bibehålla den åtrådda smärtheten med hjälp av Facil-pastiller, som fås på apoteken å kr. 4:— pr glas för 100 pastiller. Bruksanvisning, normalviktstabell och uttalanden från personer, som blivit smärta genom Facil, medfölja varje glas. Beloppet kan också insändas i frimärken till Facil-Depoten, postbox 365, Stockholm I, varefter Ni omedelbart får tillsänt Eder ett glas portofritt och diskret.

Badinrättningen
Telefon Sö. 330 56
och Sö. 4867.

Etablerad 1875.

Södermalms Tvätt- & Badinrättning
Badstuguetan 4.

Tvättinrättningen
Telefon Sö. 336 30
och Sö. 15735.

GENERANDE HÅRVÄXT

borttages på ett ögonblick smärtfritt utan att huden irriteras MED ROTEN medelst "Rapidenth". Rapidenth är ingen onyttig hårborttagningscreme utan förstör själva hårrötterna. Rapidenth, som är lagligen skyddat avlägsnar håren för alltid. Dr. med. Clasen skriver: "Denna metod är ouppådd i fråga om effektivitet, absolut oskadlig och kan på det varmaste anbefallas för avlägsnande av hår." Rapidenth Kr. 5: 20. Dubbel förpackning Kr. 8:—. Sändes diskret vid förskotts betalning franko eller mot efterkrav + Kr. 1:— genom

SCHRÖDER-SCHENKE
BERLIN W. 175, Potsdamer Str. 26 b.

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt: 50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t. Helms. 55:—, halvmarg. 30:— pr gång. Hellsida f. t. 750:—, helsida e. t. 600:—. Lediga platser och platsökande 30 öre.
Tel. 1646 o. N. 6147

Grundlagd av
FRITHOF HELLBERG

IDUN

Chefredaktör:
EVA NYBLUM

Iduns prenumerationspris:

UPPL. A. UPPL. B.

Heft år	17:—	Heft år	15:—
Halvt år	9:—	Halvt år	8:—
Kvartal	4:50	Kvartal	4:25

Tel. N. 1602 o. N. 6147

Tel. Redaktionen N. 9803 o. N. 402. Verkst. dir. N. 4304

En glad min

ser man på alla, som tagit Samarín till sitt livselixir, ty då känner man sig vid god vigör.

En hemkur med Samarín har den värdefulla egenskapen att rensa bort skadliga gifter ur organismen och rena blodet samt utdriva urinsyran, friskar därför upp hela organismen. Det skärper tankeförmågan och skapar energi.

Pris pr fl. kr. 2: 50. Säljes överallt Obs! Ej i lös vikt.

Cederroths Tekn. Fabrik, Stockholm.

Ni bör magra

bliva slank och modern och förbättra Ert allmänna välbefinnande utan att behöva tillgripa vare sig diet, kroppsövningar eller medicin. Synligt resultat redan efter fem dagar. Ni kan lätt själv reglera avmagringskuren att gälla hela kroppen eller endast viss del. Tillskriv Fru Christiane Christiansen, 45 Nörregade, Köpenhamn K. 7, som gratis sänder Eder upplysningar om ett verksamt medel, lätt att följa i hemlighet. Medlet är ett verkligt mirakel.

Landets äldsta fabrik för tillverkning av s. k.

Springmadrasser

Senaste priskuranten, omfattande alla våra tillverkningar, sändes på begäran gratis franco.

SKAND. SÅNGRESARFABRIKEN
Tel. 344. KARLSTAD. Tel. 344.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund, Herkulesgat. 14, f. d. Lilla Vattugat. 14. Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576.

Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Några droppar COPIN
flytande bonvax
gör Ert parkettgolv som nytt!
1 kg:s burk 4 kr., 1/2 kg. 2:25 kr.
Ej eldfarligt. — Luktat ej.
T. Olsens F. A. B.,
Munkbron 11, Stockholm.

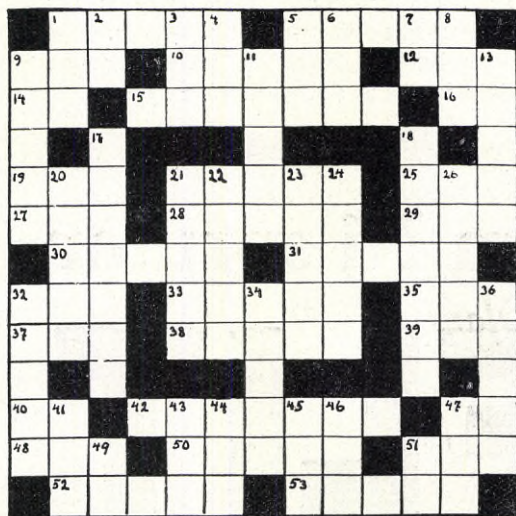
Om Idun

blivit slutsåld på båtar och tåg så var vänlig anmäl detta omgående till Iduns Expedition, tel. 16 46 och Norr 61 47.

Så ser då det Skaugum ut, som med alla sina härligheter, några personliga saker undantagna, skall bli det norska kronprinsparet framtida hem. Det är kungligt i sin prakt, det är norskt till historia och traditioner. När hösten kommer och hela åsen flamlar i gult och rött, medan solen glittrar i fönsterrutorna, då ser Skaugum återigen ut som kungsgården i sagan. Och därinne bor kronprins Olav och hans kronprinsessa.

INGER TOSTRUP.

Kryssordstävlan i n:r 24.

Vägräta ord: 1. Lidelse. 5. På namnsdagskalaset. 9. Sjömarke och ylletyg. 10. Blå till färgen. 12. Avsedd att överföra värme till ett medium. 14. Att dricka. 15. Försvagad av nattvak. 16. Grekisk gudinna och rysk målare samt svenskt verb. 19. Utsjö. 21. Illegal. 25. Berg bekant för skiljedom. 27. Påvenamn. 28. Betecknar grad. 29. Ge stadga åt kroppen. 30. Beskylls ofta nutidsungdomen. 31. Sjuklig eller dålig på annat sätt. 32. Utskeppas i mängd från Australien. 33. Sjukligt tillstånd. 35. På hjul. 37. Balkanmynt. 38. Öva sig. 39. Alster av lyriker. 40. Fisk. 42. Går oftast bröllopsresan. 47. Ackord. 48. Fågel med mer eller mindre skalligt huvud. 50. Namn på känd Persson. 51. Irland och England. 52. Oländig terräng. 53. Egendom.

Lodräta ord: 1. Där jordaxeln och jordytan skära varandra. 2. Uttryck för obehaglig känsla. 3. Sönderdelad mjölkäggit. 4. Sockerhaltig vätska. 5. Husdjur av feminint kön. 6. Hävstång. 7. Räkneord. 8. Groll. 9. Skarprättare. 11. Högst förtretlig. 13. Kvarter. 17. Utan utsikt till bättring. 18. Berg känt från bibeln. 20. Skrev under namnet Stendhal. 21. Är prinsessan Ingrid ännu. 22. Träd i Medelhavsländerna. 23. I Egypten. 24. Lägga till. 26. Itu. 32. Är tackan. 34. Gnagare. 36. Gå i kroppen. 41. Spel och väsen. 43. För upptagande av ljusintyg. 44. Gravkammare. 45. På de flesta teatrar. 46. Mansnamn. 47. Rutinerad. 49. Jordart. 51. Förkortning av bekant stockholmsk institution. I varje lösning, som skall vara insänd inom 14 dagar efter numrets datering, skall läggas ett 15-öres frimärke och summan av de insända märkenas delas mellan pristagarna förutom de av redaktionen uppställda belöningarna — 2 st. à 5 kronor. Sändas flera tävlingssvar i samma försändelse inlägges vart och ett i särskilt kuvert. Prisen utbetalas genom postsparbanken. Kuvertet märkes: "Kryssordstävlan i n:r 24."

I OMBYTLIGT VÄDER
GÅR NI
ALLTID TORRSKODD
OM SKODONEN PUTSAS
MED
VIKING
SKOPASTA

Ingenstädes i Stockholm köpa damerna sina strumpor så fördelaktigt som hos Twilfit, Nybrogatan 11, Stockholm.

GEMLA TRÄDGÅRDSMÖBLER

REKOMMENDERAS

HÄNVÄND EDER TILL NÄRMASTE MÖBELAFFÄR.

GEMLA FABRIKERS A.-B., D I Ö

Ateljé NORÉN

Upplandsg. 18, 2 tr. V. 9465. Beställningar å Handtryck, Brokad-, Siden- och Kritmålning. Lektioner meddelas.

Elegant nyhet.

Handtryckt sommarduk i glada färger. Storlek 90x90 cm. pris 3: 50
" 125x125 " " 8: —

Svält ej

Edra rumsväxter, giv dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrerat växtnäringssalt. Garanterat äkta endast på originalburkar. Erhålls hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

Vart Ni än skall,
har Ni bruk för en lättgående och elegant velociped från

WIKLUNDS
STOCKHOLM.

Pengar i Postsparbanken är Pengar i "Plånboken",

ty samma postsparbanksbok gäller vid alla postanstalter och sammanlagt intill 300 kr. pr kalendervecka utbetalas utan uppsägning. Ränta 4 %

Lösning.

Kryssordstävlan i n:r 19.

Vägräta ord: 1. Apona. 5. Asfalt. 10. Ära. 11. Köl. 12. Stropp. 15. Härbre. 17. Äro. 18. Panel. 19. Än. 20. Golf. 22. Oren. 23. Dansktysk. 25. Klo. 27. Säljägare. 30. Sats. 32. Apel. 34. Änu. 35. Stram. 37. Ila. 38. Markis. 40. Markis. 42. Säl. 43. Lie. 44. Avkrok. 45. Smarta.

Lodräta ord: 1. Avsäga. 2. Härold. 3. Oro. 4. Napp. 6. Skäl. 7. För. 8. Albark. 9. Trenne. 13. Trö. 14. Parskjuts. 15. Hektogram. 16. Rue. 21. Fadäs. 22. Ostra. 24. Klä. 26. Åsamka. 27. Stursk. 28. Epiker. 29. Alaska. 31. Ana. 33. Eli. 35. Silo. 36. Malm. 39. Kör. 41. Ria.

Två pris à 11 kronor tillfalla Ada Fehrberg, Sturegatan 1, Uppsala, och A. Lindersköld, Stjärnarp.

Scen
och Film

Erling Drangsholt och Esther Roeck Hansen i "s. k. Kärlek". (Almberg & Preinitz, foto.)

Så särskilt elegant och spirituell är inte Djurgårdsteaterns amerikanska komedi "s. k. Kärlek" av Edvin Burke, men den är en ganska behaglig och trivsamt bagatell, som man mycket väl kan stå ut med en sommarkväll. Och

Ändamålsenligt och ekonomiskt

är bruket av Trelleborgs gummisulor. De påsättas läderskodon och utgöra en förbättring av den vanliga lädersulningen. De äro fasta och böjliga som läder, tillpassas lätt efter skons konturer och hindra vatten och kyla att tränga igenom. Pris kr. 2:50, 2:25 och 2:- för resp. herr-, dam-, och barnstorlekar.

Eleganta och med lädrets egen-skaper, men 3 gånger så slitstarka som detta äro

TRELLEBORGS GUMMISULOR & KLACKAR

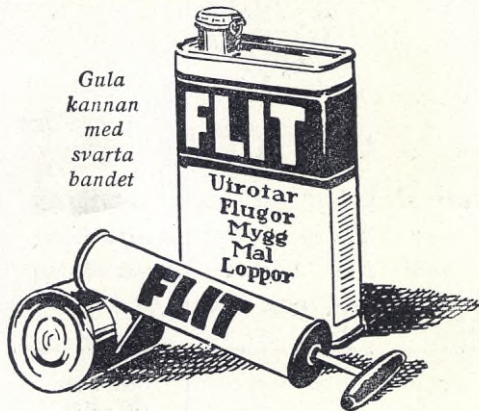
Erhållas överallt hos sko-, läderhandlare och skomakare.

TRELLEBORGS GUMMIFABRIKS A.-B. Stockholm TRELLEBORG Göteborg

Det är lätt att döda varje fluga

Gula kannan med svarta bandet

Ingen våldsamt jakt efter flugor och mygg - om Ni använder Flit. Med Flit kan Ni på några minuter befria hemmet från mygg och smittobärande flugor.

Flit-duschen söker sig in i springor och gömslen där kakerlackor och vägghyra hålla till. Den utrotar djuren, dödar ägg och larver.

Jämför inte Flit med vanliga insektsmedel. Flit skrämmer inte bort skadedjuren för tillfället. Flit dödar - ögonblickligen. Flit är absolut oskadligt för människor och fläckar inte ens de ömtåligaste tyger.

Köp en Flit-kanna i dag.

om Ni sprutar FLIT

skulle någon inte tycka detsamma utan finna pjäsen outhärdlig, så skända inte ändå, ty den lilla trivsamma, gammaldoftande Djurgårdsteaterns har sin foajé i djurgårdsträdens skymning...

Esther Roeck Hansen och norrmannen Erling Drangsholt sköta huvudrollerna, den förra alltför tung och tråkig i replikerna för komediennefacket, den senare tjuvig, men alltför obetydlig i sin magnatroll. Mest nöje hade under tecknad av birollernas framställare: Lisskulla Jobs briliant som strålände spanjorska, Mimi Pollack likaså som våpig liten fru och Wanda Rothgardt parant att se och ledig i repliken.

Mindre nöje hade man av några underliga regifel. T. ex. varför ses hr Drangsholt i vit sommarkostym framför brasan? Och även om lebemannen Normie de Wit kliver sent i säng om morgnarna, lär han väl ändå knappast tillåta sig att synas i oklanderlig frack vid lunchdags, eller hur? E. N.

Rolfs revy har fått ännu ett par starka nummer. Det som bör näm-

nas först och med verklig högaktning är China Syncopators. Sju små fula gula kinamän i utsökt vackra sidendräkter, himmelsblått och solnedgångsrosa, som visade sig vara åtskilligt mer än dekorativa. De spelade stora orkestern:r och en rad av jazzens sistfödda på banjo och mandoliner och på ett sätt vars make vi aldrig hört på vår breddgrad. En rytm och en stil och ett fascinerande synkopsmatter som kom de mest inbitna polkaentusiaster att sitta och foxtrohoppa på bänkarna. Den andra nya sensationen var fyra spanjorer, för omväxlings skull inte från Bromma, som dansade och sjöngo och spelade och kastade slängkyssar exakt så som man väntar av svartögda senoritor från landet bortom Pyrenéerna.

Skådespelarna på omslaget i "En herrgårdssägen" på Skansens friluftsteater äro fröken Anna-Lisa Vimmerstedt och Einar Axelsson.

HEMTREVNADSRÅD

Av möbelarkitekt Eduard Rasch.

Tapeter.

Fråga: Hurudan färg på tapet i salong? Möbel, mahogny i Karl-Johansstil med hemslöjdstyg i mörkgrönt och svart med ränder i brons och rostgult. Draperier i blått med rödlakansbårder och matta med blå botten och mönster i rött, gult, svart och grönt i många chateringar.

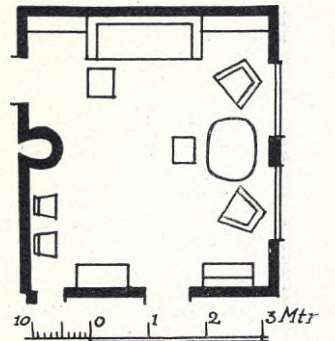
Hurudan färg på tapet i vardagsrum? Möbel i valnöt med rött överdrag, axminstermatta i alla färger och draperier med bårder i krabbasår och dukagång med många färger.

Mångårig Idunlåsare.

Svar: Använd i båda rummen enfärgade tapeter, som ger den lugnaste och neutralaste bakgrunden för draperiernas många färger. I salongen en ljus bronsfärg och i vardagsrummet samma färg, något mörkare, med en varmgår ton.

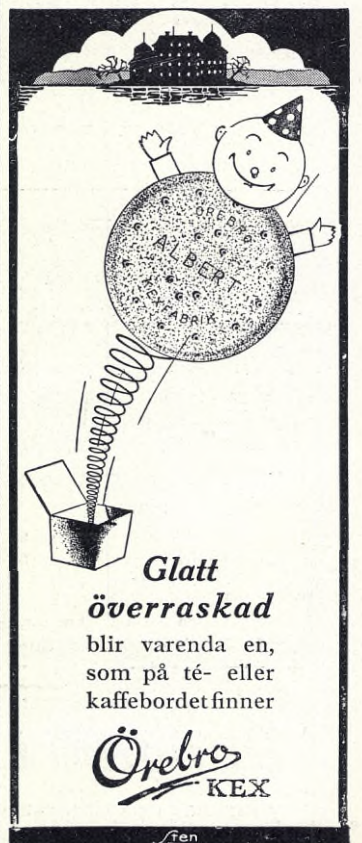
Möblering och färg.

Fråga: Vore tacksam få råd ang. möblering och färger till ett litet hem, rum och kök samt tambur. Hade tänkt möblera i mörk-polerad björk och som huvudfärg i rummet blått. Hurudan färg å matta, möbeltyg, draperi, gardiner, ottomanöverkast? Vilken färg å tapeten och dörrar? Hurudan bokhylla? (omkr. 400 bokband). Sekretär eller skrivbord? Hurudan sittmöbel? Ottoman finnes. Hurudan färg å tapeter och dörrar i köket, då köksmöbelen är blågrön? (dalafärgen). Rådwill.

Svar: Ovanstående plan visar ett sätt att möblera rummet. Ottomanen är placerad mitt på rummets enda hela vägg med bokhyllor å ömse sidor, c:a 1,15 m. höga. Vid ottomanen ett lågt, litet, trevligt bord och mellan fönstren ett större bord, eventuellt utdragbart, med två bekväma fåtöljer och en taburett. Rummet fullständigas av en skrivbyrå, ett mindre skåp (mellan dörrarna) och två stolar.

Tapetsera rummet varmt gulgrått med dörrar och fönster mörkare grått. Ett enfärgat hemslöjdstyg eller sammet i gråblått å ottomanen och fåtöljernas ytter- och baksidor. Dessas inner-sida samt kuddar å ottomanen klädas med ett mönstrat tyg i gråblått, grått och något svagt tegel. Randiga gardiner i samma färger samt gråblå draperier. Matta, exempelvis en kinesisk, i blått, beige, grått och svagt tegel.

Aspirin
TABLETTER
vid tecken till förkylning eller reumatism

I köket böra dörrar och diskbänk få möbelns blågröna ton. Måla väggarna i ljust grått med dragning åt blågrönt.

Färger.

Fråga: Herrum. Vad färg på tapet, öppen spis och målning av dörrar, fönster och fotlister, samt vad färg på möbelyg, draperier och gardiner och vad sorts tyg därtill, då möbelen är av brun ek och matta (Wilton) i beige bottenfärg med blått, terrakotta och gulbrunt i. Rummet beläget i söder.

Matsalen. Brun skinnmöbel, klädd med högrött hemslöjdstyg, blå shantunggardiner, vad färg då på tapet och matta samt dukar till matbord, sideboard och tebord? Rummets läge söder och väster.

Vardagsrum. Grå lackerade, samt en del mahognymöbler, kläddes som medföljande prov, matt grå bottenfärg med rosa och grönt. Antik kristallkrona med rosafärgade skärmar. Vad färg då på tapeter, draperier, gardiner och duchatellställe? Rummets läge, väster. *Ständig lösningsköpare.*

Svar: Herrum. Måla allt trävirke i ekens färg samt tapetsera med en kraftigt grå-beige-brun vävimitation. Spisen målas ljusare gråbeige i limfärg. Möbelyg av terra, brun och grå épinglé, samt gardiner och draperier i terra sammet.

Matsalen. Trävirket målas i ekens färg lika herrummet. Tapet i varmgrå putsimitation med en lila anstrykning. Matta i grått med blå bärd och dukar av kinabroderier på blå botten.

Vardagsrum. Gråmålat trävirke, och en svag grågrön enfärgad vägg med ljust gråbeige fältindelning. Duchatellställe i grönt som möbelyget, gardiner och draperier av stilcretonne i grönt och rose på beige botten.

Murklorna äro aktuella just nu. Här är ett franskt recept till en fin murkelanrättning.

Gratinerade murklor.

Murklorna förvällas och vattnet slås bort, de största murklorna tagas ifrån, de små hackas fint. Vattnet utpressas noga, bäst att vrida dem i en handduk. De hackade murklorna få fräsa i smör med finhackad rödlök och portugisisk lök. Proportion: en fjärdedel lök mot vikten av murklorna. Avsmakas med salt och vitpeppar och om man så vill en aning socker. Men var försiktig

Livförsäkra EDER

i

SVEA

Huvudkontor: Göteborg, V. Hamngatan 3

OBS.! BARN- OCH STUDIEFÖRSÄKRINGAR

Ombud på alla större platser.

FRÅGOR OCH SVAR!

Förening.

Fråga: Vårt skall man vända sig för att komma in i "Västerviks-flickornas" förening? Har gått i en av småklasserna där, men räcker detta? *Lillan.*

Svar: Vänd er direkt till föreningen med begäran om inträde. Säkert möter intet hinder att bli medlem av föreningen, fast ni ej gått genom hela skolan.

Feriekurs.

Fråga: Till vem skall man vända sig för att kunna bli deltagare

i en feriekurs vid något tyskt universitet, t. ex. Jena?

Kvinnlig student.

Svar: Vänd er till kursledaren för kurserna i Jena, lektor Lorentz Engberg, postfack 163, Jena.

Tillskärarkurs.

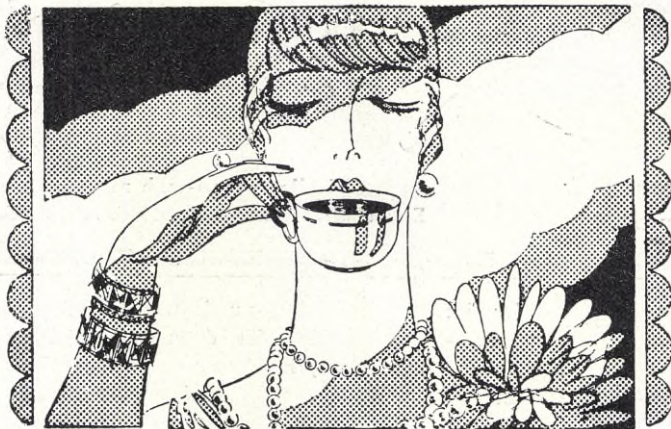
Fråga: Är det tillfälle att på sommaren genomgå en tillskärarkurs i Stockholm-undrar

Blivande sömmerska.

Svar: A.-B. Stockholms Tillskärar-akademi, Drottninggatan 71 A, ger kurser både under juni och juli.

Spolmask.

Fråga: Kan Iduns frågoavdelning upplysa mig om något till-

Ni dricker ju gärna kaffe

men tål kanske ej koffeinet, som kan försämra Edra nerver, Edert hjärta eller Eder mage. Drink då KAFFE HAG, det koffeinfria, äkta bönkaffet, så behöver Ni ej vara rädd för några som helst skadliga biverkningar. KAFFE HAG ger Er en härlig aromatisk och delikat dryck, en dryck Ni kan dricka när som helst och snart sagt hur mycket som helst utav. KAFFE HAG är intet surrogat utan äkta bönkaffe, sammansatt av finaste råvara. Nästa gång Ni köper kaffe, så köp KAFFE HAG.

Till Kaffe Hag Aktiebolag, Stockholm 5.

Var god sänd mig en provburk (50 gr.) koffeinfritt KAFFE HAG. 10 öre i frimärken bifogas.

Namn:

Bostad:

Postadress: 5 e.

KAFFE HAG skonar Edert hjärta.

förlitligt medel att bli av med s. k. spolmask? *Obehag.*

Svar: Spolmask utrotas bäst med *santonin*, som finnes på apoteket.

Dieten är mycket viktig. Allt bröd, kakor och kött är förbjudet, däremot anbefalles färnska grönsaker, isynnerhet gurkor, grönsallad (väl sköljd) med citronsaft i st. f. ättika, grynmat samt frukt av alla slag och lingen. Med sådan diet dröjer det ej länge innan maskarna försvinna.

Pension.

Fråga: Själv anställd å affärskontor mot c:a 250:— kr. i månaden, drager jag försorg om min mor, som efter fars död icke har möjlighet att själv bidra till sitt uppehälle. Bouppteckningen utvisade inget överskott annat än ett välvärdat möblemang, som vi icke vilja skiljas ifrån. Inga fler barn finnas. Är icke min mor nu berättigad till pension från allmänna pensionsförsäkringen? För mig skulle ett bidrag till hennes försörjning vara synnerligen välkommet och för henne själv, som inte har några egentliga medel att röra sig med, vore litet "handpenningar" synnerligen värdefulla. Vart skall jag vända mig för att få ett råd? *Förlovad.*

Svar: Eder mor är, såvitt man kan styrka, att hon är till arbete för framtiden oförmögen, berättigad till folkpension. Uppsök pensionsnämndens ordförande i Eder kommun eller, i Stockholm, Pensionsnämndernas upplysningsbyrå, Stora Nygatan 2 B, kl. 11—2, tel. Norr 4529, så får Ni hjälp med ansökningens avfattande m. m. Eder mor torde, då *hon själv* icke har några inkomster, vara berättigad till högsta möjliga pensions-tillägg eller 210 kr. årligen jämte den *avgiftspension* (c:a 16 % å summan av inbetalda pensionsavgifter) som i förekommande fall därjämte utgår. Barns inkomster eller bidrag till försörjningen av sina föräldrar, räknas icke såsom inkomst enligt pensionsförsäkringslagen.

Utställningsnytt.

Mannekånguppvisning i Klara Folkskola. De äro så behändiga i sin halv vuxna, litet otympliga gräce och så stolta över att svänga sig runt och visa de nya klänningarna — med isydd ärm och fickor, som föreskrivet är, eller med motveck och plissering och små finsyddade veck, ja, konstskickligheten sträcker sig ända till en väst kantad med mohärband och en chemisett med sparsamma hålsömmar på det handvävda linnnet. Och ändå ha vi inte fått se de allra finaste klänningarna, de vita, som konfirmanderna sytt sig och sem de gått fram i. Det är en sådan iver över flickorna att hinna med det roliga arbetet att tjuguflickor i en klass kunna jaga halvt ihjäl slöjdlärlarinnan, som skall vägleda dem.

Klänningarna äro 14-åringarnas stolta privilegium, men här finns så många andra prov på den sömnadsskicklighet, som våra folkskolebarn uppnå, från de minsta fransade små lappar med röda stygn till broderade underkläder och tedukar i svensk allmogeteknik och den näpnaste babyutstyrel. Apropos var det inte Vagabonde, som tyckte, att flickorna i skolorna borde lära sig sy spädbarnsutstyrlar? Hon visste tyd-

ligen inte då, att hon redan var bönhörd.

Anledningen till att allt detta trevliga och intressanta material samlats i Klara folkskola och dessutom barnteckningar, prov på trä- och metallslöjd, ja, den är viktig nog. Vi skola internationellt framträda och visa vad vi duga till inom kort i Hälsingör vid ett möte som anordnas av Föreningen för den Nya Skolan. Det är trevligt, att svenska skolbarn äro så duktiga som de äro, vi behöva inte stå tillbaka för de andra nationerna, så mycket är säkert redan nu. *Eih. K.*

IDUNS SKÖNHETSINSTITUT

Fråga: Var vänlig upplys om vad för ett färgmedel för brunt hår som återopas i fråga nr: 28 å skönhetsavdelningen Idun nr: 17. Kan det användas oberoende av att annat färgmedel förut använts. *Intresserad.*

Svar: Sänd in namn och adress till Idun, så sända vi färgmedlet färdigblandat mot postförskott. Det kan användas oberoende av föregående färgmedel, dock bör man vänta tills det andra färgmedlet av tvättning blekts bort.

BREVLÅDA

RED: S BREVLÅDA.

"Undran." Nej tack. Lite för svårtillgängligt för en större läsekrets.

Franska Brösthållare

av rosa dubbel Tyll med spets upptill

385

Butterick
MONSTERAFFÄR

Drottninggatan 57, Stockholm.
Till landsorten mot postf. + porto.

En rätt som hela familjen längtar efter —

och som de alla äro förtjusta i — de guldgula frasiga Postflingorna. Mor brukar servera dem under heta, varma somrardagar med mjölk eller grädde, ibland med frukt eller filbunke. De läckra Postflingorna är lätt spis men dock så närande och lättsmält, därför en idealisk sommar-mat. Då de äro färdiga att servera direkt ur paketet behöver Mor ej stå mer än nödvändigt vid den heta spisel.

Servera Er familj Postflingor som omväxling i en enförmig grötdiet. Det betyder ökad leghet för Er och ökad rekreation för dem.

En frukost för folk med fart i.

EXTRA FRASIGA
Postflingor
av läcker rostad majs
Post Hälso Produkter
CWGost

I alla speceri- och matvaruaffärer.
Endast äkta i stora, gula och röda paket à 70 öre.

Under en mellanakt.

Av Ebon.

En gammalmodig klänning, men snygg och proper, vita spetsvinkningar i hals och armar, högröd bröstrossett och ett enkelt litet armband — se där vad som var hela hennes utstyrel och allt vad hon ägde i grannlåtsväg, vad som i flera år varit vad hon haft för högtidliga tillfällen.

Håret, tunt och grågult, låg i en enkel fläta i nacken, men var nu, högtiden till ära, krusat fram till, ty "att gå på teatern" — se, det var en verklig epok i hennes allt sedan en späd barndom verksamma och arbetsfyllda liv. Och därför glänste hennes öga så underbart och gav genom sitt strålände uttryck nästan en fläkt av skönhet och friskt liv åt detta bleka, i vanliga fall nästan fula anlete.

Om hon var ung eller gammal? Ja, någon egentlig ungdom hade hon aldrig ägt, knappast någon barndom, ty nästan så fort hon kunde "hydda sig själv" som Söderslottsbon säger, räknades hon som "stor" och måste hjälpa till av alla krafter och hade alltid haft detta kloka, lillgamla ansikte, som barn få, då livets allvar tidigt lägges på deras små skuldror. Därför hade hon knappt hel-

ler ägt någon egentlig ungdom, men, — i ersättning för detta fick hon bestämt ej heller någon ålderdom — ty såsom hon nu såg ut, där hon med barnligt strålände blickar såg sig omkring, så hade man under en lång följd av år sett henne — fastän dock först nu uppfattande den rika och fina poesi, som hon ägde.

Vi hade ofta beklagat den stackars flickan, som bland främmande människor fick släpa och slita för sitt torftiga bröd för att kanske hjälpa sina gamla föräldrar och många syskon, men då vi nu såg henne sitta där så jublande glad, bara för ett så oskyldigt nöje, som en teaterafton, under det att de flesta runt omkring sågo mer eller mindre blaserade ut, — då, i sanning visste vi ej vem vi skulle beklaga mest, — alla dem, som med förstörd andlig matsmältning, blaserade och

liknöjda, med trött och tråkig uppsyn blickade omkring sig, eller den där lilla strålögda, förnöjda varelsen som efter många, många dagars träget och oförtrutet arbete, hårt och ansträngande, inmundigade sitt lilla teaternöje med en så frisk, andlig aptit, att det nästan kunnat göra andra avundsjuka? — — —

Ja, i sanning, vad är all världens rikedom emot den rikedom av ett friskt och förnöjt sinne, som efter en lång och tung arbetsdag, ej är nedböjt eller missnöjt med sin lott, utan i en oskyldig, enkel njutning, — ja, i åsendet av en alldaglig teaterpjäs — förmår göra — en strålände epok i sitt liv!

"Det var allt av kärlek . . ."

Av Adolf Lundgrehn.

Jag hade endast en termin kvar till licentiaten då jag fick plats såsom ett mellanting mellan biträdande underläkare och förste sjukgymnast vid den stora bohussländska badorten Kilarna. Anställningen glädde mig mycket, ty dels var jag alldeles utarbetad och behövde väl den rekreation, som den relativa vilan under några sommarmånader i det vackra Kilarna

Näring i en eller annan form är nödvändigt för allt organiskt liv. Edra krukväxter behöva **Nutrigén-Hesselby-blandningen**, ett av fackmän utexperimenterat närsalt. Finnes i alla frö-, färg- o. kemikalieaffärer.

kunde skänka, dels behövde jag leva gratis och ändå förtjäna några hundra kronor som hjälp till studiernas fullbordande.

Och så var det dessutom något annat. Jag hade blivit god vän först med Ermy von Leuthen och sedan med hennes far och förälskat mig i flickan. Hopplöst, oändligt hopplöst, och behövde komma från Stockholm för att i annan miljö, försöka läka det såret.

Försommaren var blåsig och regnig. Solen såg man sällan. De förnämligare badgästerna, de som endast vila och roa sig, dröjde därför att komma. De, som redan kommit, voro de verkligt sjuka och de roade just ingen.

Då anlände oförmodat major von Leuthen med den underbart vackra Ermy! Och med henne kom solen, värmen och . . . mitt lidande . . . Jag var ju så god vän med dem, att dagligt umgänge inte kunde undvikas. Jag älskade denna, mörka, strålände, varma, nys utslagna människoblowma. Men jag var fattig, hopplöst fattig, och måste kväva mina känslor. Majoren var också fattig, ja, fattigare än Sokrates! Denne saknade ju visserligen tillgångar, men hade heller inga skulder, under det att majorens tillgångar egentligen bestodo i en oerhörd massas skulder. Hans kapital var Ermy, som tack vare sin fägring och sin börd borde kunna göra ett rikt parti. Alltså uppträdde fattigdomen åter som kärlekens fiende!

Ermy blev uppriktigt glad över att hon fått komma dit och träffa mig, ty hon missförstod tydligen de känslor för henne, jag ju naturligtvis inte helt kunnat dölja, ända därefter, att hon behandlade

(Forts. å sid. 683.)

Scherf

MILANESE-UNDERKLÄDER

IDUNS HUSHÅLLSSIDA

REDIGERAD AV ANNA SCHENSTRÖM, GUNILLASKOLAN, UPPSALA.

För hemmets

bestånd även vid familjefadernas eventuella bortgång erbjuder en livförsäkring full trygghet. Den bör dock tagas i ett solitt livbolag med starka fonder. Ett dylikt är

Allmänna Lif

försäkringsbolaget

Strandvägen 5 A, Stockholm.
Begär prospekt och upplysningar.

HEMHJÄLPENS SOMMARSEMESTER.

Sommartiden är otvivelaktigt den bästa semester-tiden för den arbetande vem hon än vara mån-de. Vi ha nog känt lite var att en vilotid under sol- och sommarkar på många sätt är ofantligt mycket mera givande än under den mörka och kalla årstiden. Så är det ju numera vanligt att husmodern ordnar åtminstone en eller par veckors semester för sitt hembiträde. Det är ju för husmodern i vanliga fall även en mycket lämpligare tid att reda sig själv under sommaren än under vintern. Vi ha då värmen gratis; det behövs ingen eldning för den skull, och barnen äro då lediga och böra kunna hjälpa till med en del sysslor. Och matlagningen kan ordnas ganska lättvindig under sommaren. En god hjälp i det avsedda t. ex. den i de flesta fall omtyckta sura mjölken och en riklig tillgång på färska bär och frukter, som fordra ingen eller ringa tillagning. Det är emellertid av stor vikt att husmodern i förväg ordnar upp hushållsarbetet under hembiträdets semestertid, så att det sedan ej blir för jäktigt och tröttsamt. Det bör naturligtvis ligga i ett omtänksamt hembiträdets intresse, att hennes bortovaro skall verka så litet störande som möjligt på familjens och husmoderns trevnad. Och det förekommer ju en hel del arbeten som kan göras undan i förväg eller förberedas. Husmodern bör noga tänka igenom mat-sedeln under den kommande tiden, så att hon sedan slipper fundera över matfrågan. Hon bör med pen-nan i hand göra upp ett lämpligt förslag; detta be-höver ju därför icke förbli orubbligt inför oförut-sedda störningar. Husmodern och hembiträdet — gärna med tillhjälp av barnen — böra gemensamt an-stränga sig med lämpliga förberedelser. Om det mjuka brödet bakas hemma, så bör ett större bak-företag, men man bör då välja sorter, som hålla sig länge färska. Av limpor bör man välja grovt bröd t. ex. sabinabröd (recept se nedan). De hålla sig ganska länge och äro även lätta att baka. En god lösning är annars att köpa några äkta skånska "kavringar". Vid bakning av vetebröd bör man taga litet rikligt med fett, ty det håller sig då längre färskt. Ett lättlagat bröd, som man kan bereda då och då är franskt bröd i form (recept se nedan).

Det kan användas som smörgåsbröd och är i övrigt särdeles lämpligt till rostning, och som rostat bröd serverar man det med fördel tillsammans med honung eller marmelad till kaffe el. te istället för annat mjukt s. k. kaffebröd. Ett större skorpbak bör ingå i förberedelserna och någon mjuk kaffekaka (kryddkaka, korintkaka el. d.) och kanske vanliga pepparkakor, ev. andra småkakor.

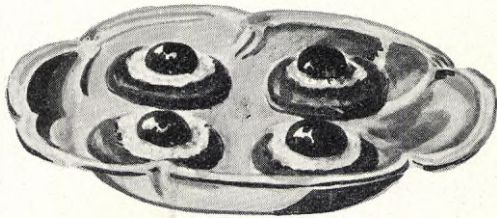
Man bör se till att speceriförrådet är tillräckligt, så att man ej behöves onödigtvis betunga minnet med saker, som alltid böra finnas hemma: mjöl, socker, salt, m. m. Matförrådet bör utom en del konserver som böra finnas hemma i och för oväntade eventualiteter vara försett med rökt skinka och dessutom gärna med en saltad oxrullad eller tunga (recept se nedan).

Husmodern bör tänka över om icke några av mat-rätterna under de första dagarna även kunna till-gås i förväg. Inkokt fisk kan man t. ex. göra i ordning någon dag i förväg. Kallops (på oxen el. kalv)

Den rena och oförfälskade råvaran i **VI-TAL** brödet gör all dess närande och hälsosamma egenskaper äro oöverträffade.

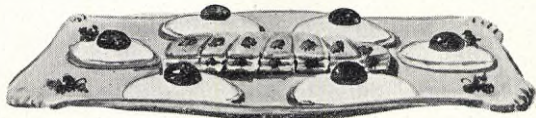
AKTIEBOLAGET ARVID PETERSSONS BRÖDFABRIK
ESKILSTUNA

File pikant. (Recept se nästa sida.)

är en rätt, som icke förlorar särskilt mycket på att bli uppvärmd, och tack vare den starka kryddsmaken brukar den kunna hålla sig några dagar. Kalv-sylta och inkokta rödbetor kan ju även vara bra att ha i ordning. — Vid bestämmandet av matsedlarna kan man gärna beräkna att använda ugnen så litet som möjligt, ty dels måste man elda upp spisen ganska långt i förväg (här förutsättes vedspis, som väl är den mest använda spisetyper åtminstone under sommaren). Detta ställer sig onödigt besvärligt, och köket blir genom en långvarig eldning varmt, och värmen trötter.

Frukostarna kunna ju ordnas ganska enkla t. ex. med havregrynsgröt eller välling eller postflingor och rabarber el. annan frukt jämte kokta ägg, smör, bröd, ost, mjölk och kaffe el. te. Istället för ägg kan man servera sill i gaffelbitar med kokt potatis. Önskar man servera några andra rätter till frukost kan man välja t. ex. äggstanning i eldfast form (kokt i vattenbad ovanpå spisen) med någon god stuvning

Marinerad salt sill med ägg. (Recept se nästa sida.)

av kött, fisk, grönsaker el. d., skinklåda, ansjovislåda el. ostlåda, fattiga riddare, uppstekt pannkaka, pytt i panna m. m.

Mellanmål kunna utgöras av kaffe, te eller saft med bröd, eventuellt kakor el. kex med marmelad.

Middagarna skola likaledes bestå av så lättlagade rätter som möjligt t. ex. — Inkokt fisk med skarp-sås, grönsallad och potatis. Äggkräm med sylt och mjölk. — Bräckt skinka med stuvade grönsaker. Sur mjölk. — Kallops (tillagad i förväg) med grönsallad och potatis. — Rabarberkräm med mjölk. — Spennatsoppa med mjölk och ostsmörgåsar. Ugnspannkaka med sylt. — *Söndagsmat*: Filbunke. Kalvstek med pressgurka, grönsallad och potatis. Bär med grädda. — Kall stek med potatissallad. Katrinplom-monkräm. — Köttfärs med morötter och potatis. Sur mjölk. — Kokt fisk med smör och ägg samt potatis. Mannagrynsgröt med frukt. — Kall köttfärs i skiv-or med gurka, skarp-sås och varm potatis. Kru-sbärskräm med mjölk. — Grönsoppa. Falsk fiskfärs med svampsås. Pepparrotskött med potatis. Kall-skål med skorpor. —

Supporna kunna bestå av smör, bröd, smörgåspå-lägg och mjölk eller te. Som smörgåspålägg kan man välja: ost, mesost, rädisor, färska gurkskivor med salt, kokta kalla potatisskivor med hackad dill,

tomatskivor, hårdkokta ägg i skivor med ansjovis, salt kött eller kallskuret av eventuella rester.

Sist men inte minst gäller det för husmodern att planera arbetet på ett klokt sätt. Alla familjemedlemmarna böra hjälpas åt. Men då är det nödvändigt att husmodern delar upp arbetet, så att var och en har sitt att ansvara för. Små handräkningar då och då, när hjälpen får stå på pass hela dagen blir i längden mycket mera tröttsamt och ointressant. Låt en svara för t. ex. skoputsning, en annan för ved och vatten eller städning av vissa rum, mellannmålet, frukosten, kvällsmålet o. s. v. Husmod-ern bör tänka på att spara egna krafter, inte så mycket för egen skull utan för omgivningens skull. Hela hemmets trevnad är vanligen beroende av att hon ej blir överansträngd. Med en väl genomtänkt arbetsplan och lämplig fördelning av arbetet kan hushållsmaskineriet gå jämförelsevis lugnt och ostört.

Nedan följa några utförliga beskrivningar, som kunna vara bra att ha till hands.

Franskt bröd i form.

I lit. vatten eller mjölk (brödet blir ej så fort torrt med mjölk), 1 $\frac{3}{4}$ —2 kg. vetemjöl, $\frac{1}{2}$ dcl. smält margarin, 1 msk. socker, 1 msk. salt (struken), 60 gr. jäst.

Jästen löses upp med sockret, degspadet ljummas, och degen tillredes på vanligt sätt med alla ingredienserna ifrån början. Degen arbetas väl på bak-bordet, delas i fyra delar som rullas till bullar och läggas direkt i väl smorda och mjölade brödfor-mar. Degen får jäsa upp till sin dubbla storlek och gräddas sedan i varm ugn.

Sabinabröd.

I lit. vatten, 2 dryga kkp. sirap, 1 $\frac{1}{4}$ kg. grovt rågmjöl, 6—700 gr. vetemjöl, 1 dryg msk. salt, 150—200 gr. jäst.

Vatten och sirap ljummas tillsammans och jästen löses upp med litet härav. Rågmjöl och salt lägges först i degbunken. Vätskan hälls på och jästen arbetas in. Vetemjölet tillsättes litet i sänder, och degen arbetas slutligen på bakbordet minst $\frac{1}{4}$ timme. Degen delas i 3—4 bullar, som läggas direkt i smor-da och mjölade brödformar och ställas att jäsa. Gräddas i medelvarm sedan svag ugn 1 $\frac{1}{2}$ —2 timmar.

Ät mer fisk!

En billig och hälsosam fiskrätt, bekväm att taga till är

Fyrtornets Fiskbullar

Tillverkade av ut-sökt färsk råvara.

Utom den vanliga kvaliteten — Gul eti-kett — finnes all-tid i lager fisk-bullar i

Champignonsås, To-matsås och Hummer-sås.

Skultuna
1607
Kronan och stgillet
garanterar kvaliteten

Skultuna

En klok husmor undviker allt utländskt kram val av kokkärl och föredrager — liksom tidigare generationer — Skultuna.

EKSTRÖMS

VANILIN-SOCKER

VAR SKOLA VI GÖRA VÅRA INKÖP?

En lättbesvarad fråga-läs Idun

VACKRARE VARDAGSVARA
STRANDVÄGEN 7 A - STOCKHOLM
Tel. Öst. 200.

BAGERIER:
LEKSANDBAGERIET
Nybrogatan 69.

Moster Lottas Brödbod
Birger Jarlsгатan 53

BAND, SPETS-GARNITYR OCH SCARVES:
Sucksdorffs Bandhandel
Hamngatan 38.

CORSETTER, UNDERKLÄDER & STRUMPOR:
Eva Magasinet
Biblioteksgatan 11 - Kungsgatan 29.

FOTOGRAF:
SANDELS JOR
Drottningg. 27, 4 tr. hiss. Tel. N. 93 29
GARN & HANDARBETE:
Systrarna Hultgren
Birger Jarlsгатan 13, 2 tr.

KAFFE:
Två utmärkta kaffeblandningar
Special Kr. 4: —, Extra Kr. 4: 40
KAFFEHANDLN KVARNEN
Skepparegatan 53 A. — Tel. Ö. 7256.
Extra finmalet kaffe för brygning.
Hemsändes.

MODEMAGASIN:
Firma Gerda Janson & Co
Inneh.: Ebba Olson & Gerda Janson.
Drottninggatan 45.

OPTIKER:
Clara Ekström
Jakobstorg 3

Parfumeri
AROMA
kungsgatan 13

SKODON:
JERNIS
DROTTNINGGATAN 35

SMÖR, OST, ÄGG:
Ph. Engfeldts Smörfärr
Östermalmstorg 2.

SNÖRMÅKERI:
Mattssons
KLARBERGSGAT. 52

SPETSAR:
De Förenade Spetsfabrikernas
FÖRSÄLJNINGSLOKAL
Grevturegatan 13

TENNVAROR:
TENN i gamla och nya stilar.
TENNSTUGAN
Nybrogatan 6. Tel. Ö. 96

REYMERSHOLMS COCOSSMÖR
VITA SKEPPET
till matlagning och bakning

Snabbsaltning av oxrullad eller tunga.
En oxrullad eller en oxtunga gnides in med ett par teskedar salpeter och får ligga till nästa dag. Då kokar man en lag av 2 lit. vatten, 3 dcl. salt och 1 dcl. socker. Den hålles kokande över köttet, och krukan täckes över med en handduk och en tallrik. Efter 3 dagar tager man och späder ut degen med litet vatten, och håri kokas köttet, tills det blir mört. Köttet förvaras sedan i sin lag på kallt ställe.

Äggkräm.
1 lit. mjölk, 1/2 vaniljstång (el. vaniljsocker), 2 msk. socker, 3 dryga msk. potatismjöl, 5 äggulor.
Alla ingredienserna blandas kallt tillsammans i en kastrull och få under kraftig vispning ett hastigt uppkok, varefter vispningen fortsättes tills mesta hettan avgått, serveras med sylt.

IDUNS KÖKSALMANACKA
(16—22 juni).

SÖNDAG. Frukost: Filé pikant med finhackad stekt potatis; smör eller margarin, bröd, ost, ansjovis, räkor; kaffe eller te, vetebröd. — **Middag:** Passerad spensotsoppa med förlorade ägg. Kokt brynt färsk oxtunga med champinjonsås, grönsallad med tomater och potatis. Sockrade apelsinskivor med chokladskum och rostad mandel.

MÅNDAG. (Makaronidag.) Frukost: Kallskuren tunga med potatissallad, garnerad med hackade rädisor; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller te, vetebröd. — **Middag:** Kött-putting med makaroner, tomatsås och pressgurka. Filmjök.

TISDAG. Frukost: Marinerad salt sill med ägg; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebröd. — **Middag:** Pepparrotskött med potatis och kokta morötter med persilja. Majsflingor med rabarbersylt och grädde.

ONSDAG. Frukost: Pytt i panna med kokta ägg och tomatpuré; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebröd. — **Middag:** Fiskgratin med musslor och kokt potatis. Grahamskaka.

TORSDAG. Frukost: Äggstanning med stuvning av fisk, räkor och dill, smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebröd. — **Middag:** Buljong (efter pepparrotsköttet) med grönsaker och klimp. Väfflor med sylt.

FREDAG. Frukost: Frukostträtt i frityr med potatis; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebröd. — **Middag:** Köttfärs med grönsallad, gurka och brynt potatis. Kallskål med småskorpor.

LÖRDAG. Frukost: Skinklåda; smör eller margarin, bröd, ost, rädisor; kaffe eller te, vetebröd. — **Middag:** Stekt persiljefylld makrill med spenat och potatis. Fyllda strutar.

Filé pikant (för 6 pers.). 1 kg. oxfilé, salt, vitp., 100 gr. smör.
Till garnering: Brynt finhackad lök, 6 finhackade ansjovisar, 6 äggulor.
Filén ansas och skäres till stora biffar, som bultas, kryddas och stekas i smör. Biffarna

läggas på varmt serveringsfat och på var och en lägges en krans med lök och en med ansjovis; i mitten lägges en äggula, se bilden. Rätten serveras mycket varm.

Grönsallad med tomater (för 6 pers.). 3 salladshuvud, 3 tomater, 3 medelstora kokta potatisar, 1—2 hårdkokta ägg.

Salladsås: 1 tsk. senap, 1 tsk. socker, 1/4 tsk. vitp., 3 msk. kronolja, 2 1/2 msk. vinättika. Salladen sköljes väl, får rinna av och skäres i grova strimlor. Tomaterna skäras i skivor, potatisen i strimlor och ägget i smala skivor eller klyftor. Till såsen blandas alla ingredienserna och röres väl. Den blandas sedan försiktigt med de övriga ingredienserna och alltsammans lägges upp i salladsskål.

Sockrade apelsinskivor med chokladskum och rostad mandel. Apelsinerna skalas, skäras i skivor och sockras ned i skål, grädde vispas till skum, blandas med kakaopulver och socker efter smak, varefter rostade mandelstrimlor tillsättes. Chokladgrädden serveras i sässkål till apelsinerna.

Marinerad salt sill med ägg (för 6 pers.). 2 salta sillar, peppar, socker, ättika, lök, kronolja, 6 ägg, 6 skivor bröd, smör, tomatpuré.

Tillagning: Sillarna urvattnas, ansas, skäras ut i filéer och läggs i en marinad av socker, ättika, lök och olja. 6 veteskor stekas i smör och läggs på varmt serveringsfat. 6 ägg stekas el. förloras och läggs på veteskorerna. Sillarna skäras i större bitar och läggs på mitten och övergutas i sista stund med tomatpuré, se bilden.

Fiskgratin med musslor (för 6 pers.). 1 1/2 kg. sjötunga, salt, 1 dcl. vin, 1 msk. smör, 1 burk musslor, 2 ägg, 4 msk. grädde, 1 msk. hackad persilja.

Tillagning: Sjötungan ansas, skäres ut i filéer, saltas och kokas i ånga samt övergutes med vitt vin. Den lägges upp på ett stort gratinfat; musslorna fördelas i flockar däröver. Ägget vispas till skum (vita och gula var för sig). Grädden vispas och blandas med äggen jämte persilja och salt. Smeten slås över fisken, och fatet sättes in i het ugn cirka 10 min. och serveras omedelbart.

Grahamskaka (för 6 pers.) 1 1/2 kkp grahamsmjöl, 1 lit. vatten, 2 dcl. grädde, rivna skalet av 1/2 citron, 5 bittermandlar, 20 sötmandlar, 1/2 kkp sultanrussin, succat, apelsinskal, 2 ägg, 1 msk. smör, 1 kkp socker.

Beredning: Mjölet kokas med grädde och vatten till en tjock gröt. Skallad och rivna mandel, citronskal, russin, hackad succat och apelsinskal iröres jämte äggulorna, smör och socker. Sist tillsättes de till skum slagna vitorna. Smeten slås i smörad och brödbeströdd pajform och gräddas 1 timme i medelvarm ugn.

Frukostträtt i frityr (för 6 pers.). 18 hela ansjovisar.

Frityrdeg: 75 gr. mjöl, 1 ägg, 1 dcl. ljust vatten, 1/2 msk. smält smör, 1/4 tsk. salt, flöttyr.

Tillagning: Ägg och vatten vispas upp, smöret tillsättes jämte saltet och sist mjölet. Deigen får stå och svälla 1/2 timme. Ansjovisen doppas i frityrdegen, kokas i het flöttyr el. kronolja och får rinna av på gräpapper. Den serveras så het som möjligt med potatisstrimlor kokta i flöttyr.

VÄVSKEDAR
av rostfritt material. Obs. denna fördel! Skyttlar, spännare, solv m. m. för hemslöjd.

NYHET! alla väverskor bör "BOBIN!"
köpa vår patenterade bobin-växel.
Begär vår nya illustr. katalog och prisuppgift. Sändes gratis.
A.-B. Borås Mek. Väfskedsfabrik
Rikst. 1028. Borås. Rikst. 1028.

Hovmanicuristen
JEANNE BOMANS
nyrrhatinkturer, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk.
Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

Den håller ...

Wedevågs
Linoleum-fernissa

skänker hemtrevnad,
är
slitstark,
arbetsbesparande.

Finnes i varje välsort. färghandel.

Oscarshamns
Spis- och Knäckebrödsfabrik
Gustaf Nilzéns

tillverkningar av Delikatessbröd, Superior-Bröd, Knäckebröd N:o 2, Spisbröd och Kuvertbröd äro de förmästa brödsorter som föras i marknaden.
Firman etablerad år 1895 och kvalitetserna belönade med flera guldmedaljer.
Rikstelefon 69. Telegramadress Nilzén.

CYPROLIN

Är trots all konkurrens
främst bland putsmedel för koppar o. mäs-sing.

SVENSKA TRYCKERI-AKTIEBOLAGET
STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsgatan 54
Tel.: Norr 32955

Filialen: Riddaregatan 17
Telefoner: 72565. N. 6 47

Utför alla slags
Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

STADSHUSMODELLEN

Elegant nyhet.

Finnes i de flesta
GULDSMEDAFFÄRER

Välkommen nyhet för Husmödrarna!

KARSTENS SKORPOR

även i 50-öres

förpackning försäljes i c:a 300 livs-medelsaffärer i Stockholm med förståder samt hos

A/B WESTERDAHL & KARSTEN
Kungl. Hovleverantör.

KVALITET - VALUTA

Framgång

och gott ekonomiskt resultat kan påräknas efter genomgången kurs i massage och sjukgymnastik vid GÖTEBORGS GYMNASIEN INSTITUT

Östra Hamngatan 45, Göteborg, särskilt om språkkunskaper finnas, så att egen praktik kan etableras utomlands, exempelvis i Amerika. Ny förmånlig kurs (17:de arbetsåret) börjar den 10 Sept. Begär prospekt.

Karlskoga Prakt. Läroverks Husmoderskola,

statsunderstödd o. statsinspekterad, börjar nya kurser i höst. Stipendier och friplatser. Begär prospekt genast mot dubbelt porto. Nämn d. t. Gösta Horsner, rektor, Karlskoga.

Tandteknikerkurs

Fullst. utbildn. i guld- o. kautschukarbeten. Svar till "Tandteknikerkurs", Tidningskontoret, Karlavägen 40, Sthlm.

Garratts Hall Banstead

in Surrey, England. A first class finishing School for girls of position. Beautiful grounds. Riding, Art, Music. Address to the Principal.

Vid

Länslasarettet i Vänersborg

2-årig sjuksköterskeskola (av staten godkänd) börjar ny kurs d. 1 oktober 1929.

Ansökningar ställas till Lasarettsläkaren insändes före den 1 juli till Husmodern, som även lämnar alla upplysningar.

Framtidsplats!

Plats finnes ledig i Tapissieraffär d. 1:sta Aug. event. 15:de Juli. Den sökande bör vara kunnig i allt som tillhör branschen, även exp. Alder 30-35 år. Platsen ledig på grund av giftermål. Svar omg. till Fröken Eleonore Adler, adr. Uddevalla.

Ung flicka

av god familj, språkk., resvan önskar som sällskap och hjälp medfölja en eller flera damer utomlands. Förstkl. ref. Svar till "Fria resor och vivre" und. adr. S. Gumælius Annonnsbyrå, Stockholm f. v. b. el. Tel. S. 7124.

Frisk flicka

med avg. bet. fr. 8-kl. lärov. önskar mot fritt vivre plats fr. c:a 15/7 i fam. som hjälp med barn el. skrivgöromål. Ej i Sthlm. Sv. t. "Familjemedlem 17 år", Sv. Dagbl., B. Jarlsгатan, Sthlm.

(Forts. fr. sid. 680.)

mig som farbroderlig vän och rådgivare. Jag var ju också åtta år äldre än hon! Men för mig betydde hennes vistelse i Kilarna att min olyckliga stackars kärlek skulle växa och bli en allt värre plåga. Nu hade Ermy emellertid ett bekymmer, som hon ville jag skulle hjälpa henne med.

Redan samma dag hon kommit, bjöd hon mig på en stilla aftonpromenad i badhusparken, och då skulle jag få veta hennes bekymmer. Jag vill lova att folk storbiligade på mitt vackra sällskap och jag jäste av stolthet — men innerst inom satt det en dov förtvivlan och malde och värkte.

Näja! Strunt i Olle Fingal! Vad jag — det vill säga Olle Fingal! — kände och led var en bisak. Ermy var och är för mig huvudsak. Om hon vetat min pina, skulle hon sört över den, även om hon intet kunnat göra för att bota den. Därför skulle hon ingenting veta. Varför skulle inte hon kunna vara och förbli lycklig, fast jag inte var och aldrig kunde bli det?

Ermy var kär! Det var *det* bekymret, hon ville anförtro mig! Hon var kär i en fänrik vid Kustartilleriet. Hon skildrade hans martialism och förträfflighet så målande, att jag skulle velat strypa ynglingen, om jag haft honom där. Nu var det så, att den gode majoren hyste en särdeles stark och oresonlig aversion mot kustartilleriet. Han förklarade nämligen som sin absoluta åsikt att kustartilleriet var en atavism, en hybrid, en bastard: en tredjedel flotta, en tredjedel infanteri, en tredjedel artilleri!

Redan av *denna* orsak ville majoren alltså inte vara med om partiet, ehuru de ekonomiska premisserna annars förelågo. Men det fanns också en annan orsak till majorens motstånd: den av Ermy utkorade var till den grad ofrälse, att han var född — Johansson! Ynglingen hade emellertid skaffat sig ett nytt namn och skulle alltså bli sin egen ätts stamfader, ty nu hette han Jahrling.

Nu begärde Ermy min hjälp att beveka fadern! Kan man tänka sig en hemskare situation än min just då? Men jag bevarade mitt lugn, och lovade att tala med majoren.

Strax efter stötte jag på farbror von Leuthen, som satt i ett lugnt och folktomt hörn på badrestaurantens veranda, upptagen av sin vanliga sysselsättning: att dricka "Brattskvalp", vilket var hans speciella namn på lättgrogg.

Han hörde med oroväckande lugn på mitt andragande. Då jag slutat fnös han fram en dubbel-fråga:

"Du skulle ju bli läkare? Har du ändrat bana?"

Jag såg stum och förvånad på honom.

"Eller driver du advokatyrket endast som binäring?" tillade han, tömde glasets och gick.

Då visste jag att det var lön-

löst försöka förmå honom att inse att Jahrlings tre och en halv miljoner uppvägede och förgyllde inte blott att han var född Johansson utan även att han var vid kustartilleriet.

Dagen därpå dök titulus Jahrling oförmodat upp i Kilarna. Han var lång, smärt, snutfager och inte så litet uppkomlingsdryg.

"Vad tycker du om honom?" frågade Ermy andlöst tio minuter efter presentationen.

"Åhjo! Bara du hinner uppföstra honom", svarade jag och trodde att hon skulle bli ond och låta mig vara i fred. Men hon hade tydligen ögon för mänsklig svaghet även hos sin Jahrling, ty hon svarade:

"Var du lugn för att Ermy von Leuthen skall sköta *det*, då den tiden kommer!"

Hur i himlens namn kan en mamma falla på den idéen att döpa sin son till Ambjörn?! Jag hade aldrig förut tänkt på hur avskyvärt det namnet verkligen är. Ambjörn...

Under de närmaste dagarna bevakade majoren sin dotter och hade tagit på sig en min som om han i spetsen för en bataljon gått till strid mot en överlägsen fiendestyrka. Jahrling bevakade dem båda och bar sig åt så att folk började finna honom smått löjlig. Jag bevakade alla tre — och märkte plötsligt att en ny konkurrent tillkommit, som komplicerade problemet. Det var en martialisk, väderbiten och ståtlig kommandörkapten af Krolén, och han hade tydligen pappa majoren på sin sida.

af Kroléns förekomst gav mig

Hustru.

Den ljusa makt som bor i dig, som svävar omkring dig, som tindrar ut ditt ögonpar, som ständigt lysa mig — den ljusa makt som morgonklar omstrålar pannans vita rund i dagens id, i nattens blind. Vad än må ske — den stannar kvar —

den lyfter mig — den lyfter mig — och varje stund den skimrar ljuv som morgondag.

Så är ditt blod, så utan agg, så är din själ, så vingad, fri, och skakas allting i sin grund och ingen vet hur det skall bli: din ljusa makt den står mig bi, den lyfter mig — den lyfter mig —

din ljusa makt den gör mig fri och då och då och nu och nu blir allting såsom du.

Så är du dock av allt en del, en del av hjärtats strängospel, en del av livets andevakt, det är den ljuva, ljusa makt, den ljusa makt som bor i dig. Och spørjer du, så hör, så hör: den ljusa makt som aldrig dör...

Abdon Furuhage.

Teleborgs Hespension för Flickor

å Teleborgs Slott invid Växjö. Undervisning enl. flickskolans kurser t. o. m. 8:de klassen. Särskild kurs i språk, konst- och litteraturhist., musik, hushåll och sömnad. Alla ämnen valfria. Individuell undervisning. In-födda språklär., konservatorieutbildad musiklär., exam. skolkökslär. Pensionsavgift 2,000 kr. pr läsår. Höstterminen börjar den 30 aug. Prospekt på begäran. Elsa Kjellander-El Kirsh, Teleborg, Växjö. Rt. 199.

Yrkeskurs f. kokerskor o. hushållerskor v. större anstalter.

Ny kurs börjar den 15 augusti.

Kursen varar 4 mån. Inträdesfordringar: att ha fyllt 17 år, äga god hälsa och vana vid praktiskt hushållsarbete. Företräde äger sökande som genomgått lärings- eller husmoderskola eller tjänstgjort i kök vid större anstalter. För dugliga elever finns tillfälle att fortsätta ytterligare 2-månaderskurs och därigenom vinna utbildning som hushållerskor.

Ansökan ställd till styrelsen för Yrkeskursen för kokerskor och hushållerskor, insändes före 1 juli, adr. Hölländaregatan 23, Stockholm.

Kursavgifter för 4 mån. 100 kr., för ytterligare 2 mån. 50 kr. Friplatser för obemedlade. Möjlighet att erhålla stipendium. Måltiderna under arbetet betalas av alla med 30 kr. pr månad.

Närmare meddelas från Yrkeskursen, adr.: se ovan. Tel. N. 14494.

en idé: kunde jag få iväg Jahrling, så kanske jag *ändå* kunde hysa hopp för egen del.

En afton gav jag alltså Jahrling det rådet att han borde resa sin väg, lita på Ermy, se tiden an och så småningom försöka beveka majoren.

"I helsike!" svarade Jahrling, snodde runt på klacken och fortsatte sitt idiotiska cirklande kring Ermy, som promenerade mellan pappan och af Krolén och såg hemskt olycklig ut.

Vid närmare begrundande fann jag att sakerna för mitt vidkommande för tillfället lågo till så, att det inte var någon överhängande fara, ty den Ermy ville ha fick hon inte ta, och den hon fick ta ville hon inte ha.

Det talas om blixtrar från klar himmel. Och Ermys förlovning med Jahrling kom faktiskt som en sådan. Jag behövde två timmar

för att samla mig på innan jag vågade gå och gratulera.

"Hur bar du dig åt med pappan?" frågade jag Ermy.

"Jag kysste gubben, och det kunde han inte motstå", svarade hon odydigt och glädjestrålände. Men *ändå* hade jag en känsla av att hon inte var *riktigt* beläten. Det var något forcerat, överspant i hennes glädje.

Senare räknade jag ut att kommandörkaptenens förmögenhet var ganska medelmåttig, och att Ermy antagligen gått till attack mot pappan då någon av hans större växlar skulle förfalla.

Då kom ormen i Jahrlings paradis! Han hette Fabian von Mautz, var legationstjänsteman, vacker som en gud, och elegant så det värkte i ögonen då man såg på honom. Han skulle vara rysligt rik och bar sannerligen syn för sägen.

(Forts.)

Utmärkta organ

för

annonsering i landsorten:

Arboga: Arboga-Posten.

Avesta: Avesta-Posten.

Bollnäs: Tidningen Ljusnan.

Borlänge: Borlänge Tidning.

Borås: Borås Tidning.

Engelholm: Engelholms Tidning.

Eskilstuna: Eskilstuna-Kuriren.

Falkenberg: Hallands Nyheter.

Falun: Falu-Kuriren.

Gävle: Gefle-Posten.

Halmstad: Tidningen Halland.

Hedemora: Södra Dalarnes Tidning.

Hudiksvall: Hudiksvalls-Tidningen.

Hälsingborg: Helsingborgs Dagblad.

Härnösand: Härnösands-Posten.

Hörby: Mellersta Skåne.

Jönköping: Smålands Allehanda.

Kalmar: Barometern.

Karlskrona: Karlskrona-Tidningen.

Karlstad: Värmlands Läns Tidning.

Katrineholm: Katrineholms-Kuriren.

Köping: Bergslagsbladet.

Landskrona: Landskrona-Posten.

Linköping: Östgöten.

Ludvika: Ludvika Tidning.

Luleå: Norrbottens-Kuriren.

Lysekil: Lysekils-Posten.

Malmö: Skånska Aftonbladet.

Mariestad: Tidning för Skaraborgs län.

Mjölby: Mjölby Tidning.

Mora: Mora Tidning.

Motala: Motala Tidning.

Nyköping: Södermanlands Läns Tidning.

Nässjö: Nässjö-Tidningen.

Piteå: Norrbottens Allehanda.

Skara: Skaraborgs Läns Tidning.

Skövde: Skaraborgs Läns Annonnsblad.

Sollefteå: Sollefteå-Bladet.

Strömstad: Strömstads Tidning.

Sundsvall: Sundsvalls-Posten.

Säter: Sätters Tidning.

Söderhamn: Söderhamns Tidning.

Söderköping: Söderköpings-Posten.

Södertälje: Södertälje Tidning.

Sölvesborg: Sölvesborgs-Tidningen.

Tranås: Tranås Tidning.

Trälleborg: Trelleborgs Allehanda.

Uddevalla: Bohusläningen.

Ulricehamn: Ulricehamns Tidning.

Umeå: Västerbottens-Kuriren.

Upsala: Tidningen Upsala.

Vadstena: Östgöta-Bladet.

Visby: Gotlänningen.

Vänersborg: Elfsborgs Läns Annonnsblad.

Västervik: Västerviks-Tidningen.

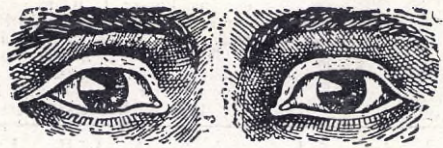
Västerås: Westmanlands Allehanda.

Växjö: Nya Växjöbladet.

Örebro: Örebro Dagblad.

Örnsköldsvik: Örnsköldsviks Allehanda.

Östhammar: Östhammars Tidning.

MAZETTI'S ÖGON-CACAO

delikat — kraftig — hälsosam

Högsta näringsvärde! Lämnar ingen botten-sats!

Denna cacao är genom sin absoluta renhet, överlägsna styrka och delikata smak ett hälsosamt och kraftigt näringsmedel.

Åtgår endast för cirka 2 öre till en kopp.

Vår billigare

kvalitet

MAZETTI'S KUNGS-CACAO

garanteras också ren och oförfalskad.

Obs.! Våra ännu billigare kvaliteter, paketerade och i lös vikt.

*Vinter, vår och sommar växla om varann,
Runas konsistens är alltid likadan.*

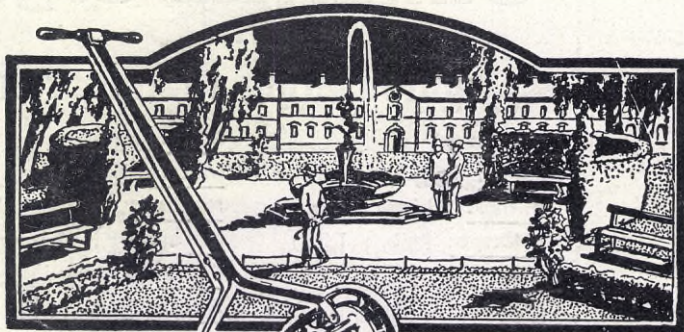
RUNA

Högsta märket smörblandat margarin

Säljes endast i de privata affärerna.

Margarinfabrikernas
Försäljnings A.-B.

För
stadsträdgårdar
och
större parkanläggningar

är Norrahammars Gräsklippare

"DROTT"

särskilt utexperimenterad och lämpad.

Den är framför allt driftsäker. Den är vidare försedd med extra stora drivhjul, grova kullager och har extra stor diameter på knivrullen. Gången blir härigenom lätt, tyst och jämn. Avverkningsförmågan är utomordentlig och resultatet blir en den mest välklippta gräsmatta.

NORRAHAMMARS BRUK, NORRAHAMMAR.

Behagligare handduk

att torka sig med än en hellinnehandduk från Holma gives icke. Den är mjuk och porös på samma gång som den håller glans, utseende och luddfrihet på ett förträffligt sätt. Välj därför

HOLMA

hellinnehanddukar.

Holma fabri-
kat säljes hos
alla välförse-
da vävnads-
och manufak-
turaffärer.